

การศึกษาผลการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน
กรุงเทพมหานคร

ปริญญาานิพนธ์

ของ

เรณู รื่นยុทธ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

ในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2553

การศึกษาผลการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน
กรุงเทพมหานคร

ปริญญาพันธ์

ของ

เรณู รื่นยុทธ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาดูผลการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน
กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

เรณู รื่นยู่ท

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2553

เรณู รื่นยุทธ. (2553). การศึกษาผลการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขต บางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา, อาจารย์ ดร. อรพรรณ วีระวงศ์.

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการสอนที่ใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 40 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย การดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลาทั้งหมด 14 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ทั้งนี้รวมเวลาในการทดสอบก่อนทำการทดลอง 2 ชั่วโมงและหลังทำการทดลอง 2 ชั่วโมง โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติจำนวน 4 แผน แบบบันทึกหลังสอน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินงานปฏิบัติ และแบบบันทึกการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนน ค่าร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนน โดยใช้สถิติที่แบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for dependent samples) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY OF USING THE TASK-BASED APPROACH TO ENHANCE LISTENING AND
SPEAKING SKILLS OF STUDENTS IN PRIMARY 3 BANGKHUNTIENSUKSA SCHOOL,
BANGKHUNTIEN DISTRICT, BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
RAYNOO RUENYOOT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

May 2010

Raynoo Ruenyoot. (2010). *A Study of Using the Task-Based Approach to Enhance Listening and Speaking Skills of Students in Primary 3 Bangkhuntiensuksa School, Bangkhuntien District, Bangkok*. Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr. Wanlapa Thaijinda, Dr. Aurapan Weerawong.

The objective of this research was to study the students' English listening–speaking skills through Task-based learning of students in Primary 3 Bangkhuntiensuksa school, Bangkhuntien District, Bangkok. The subjects were 40 Prathom 3 students in second semester of 2008 academic year. They were selected by using sample random sampling. The experiment was carried within the period of 14 weeks – 2 hours per week and also included the pretest for two hours and posttest for two hours. The experiment followed One-Group Pretest-Posttest Design. The instruments used in this study were four task-based learning lesson plans, the lesson plan observation form, the pre-test and post-test on English for listening–speaking skills, the task evaluation form, and the learning-log. The data were statistically analyzed by mean scores, percentage, standard deviation, and t-test for dependent samples. The results of this study revealed that the students' English listening–speaking ability before and after the task-based learning experiment was significantly different at the level of .01.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาผลการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน
กรุงเทพมหานคร

ของ

เรณู รื่นยุทธ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. 25.....

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

.....ประธาน

(อาจารย์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา)

(รองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล)

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. อรพรรณ วีระวงศ์)

(อาจารย์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.อรพรรณ วีระวงศ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์พงศ์ โพธิ์ทองสุนันท์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากอาจารย์ ดร. วัลลภา ไทยจินดา ประธานกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ อาจารย์ ดร. อรพรรณ วีระวงศ์ กรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ ท่านทั้งสองได้ให้ความกรุณาในการให้คำปรึกษา แนะนำ และปรับปรุงในสิ่งที่บกพร่องต่าง ๆ ทำให้ปริญญาานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล ผู้ช่วยศาสตราจารย์เดือนตา เลาสุขศรี อาจารย์ ดร. ประไพพรรณ เอมชู อาจารย์ ดร. อัญชลี จันทร์เสม คณาจารย์สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุณี สิงห์พันธ์ อาจารย์ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ที่กรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบเครื่องมือสำหรับการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. สมสรร วงษ์อยู่น้อย ที่กรุณาให้คำแนะนำและปรึกษาเกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณคณะครูสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ปีการศึกษา 2551 ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อเหรียญ รื่นยuth คุณแม่สำเนียง รื่นยuth ญาติพี่น้อง และเพื่อน ๆ ทุกคน ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้กำลังใจ และให้คำปรึกษาด้วยดีตลอดมา

ท้ายสุดคุณค่าหรือประโยชน์สูงสุดอันบังเกิดมีจากปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณบุพการี คณาจารย์ เพื่อน ๆ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือที่ดีเยี่ยมตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษาวิจัย

เรณู รื่นยuth

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้	
แบบปฏิบัติงานปฏิบัติ.....	8
การสอนทักษะการฟัง.....	12
การสอนทักษะการพูด.....	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	22
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	22
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	23
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	40
ความมุ่งหมาย สมมติฐาน.....	40
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	40
อภิปรายผล.....	41
ข้อเสนอแนะ.....	47
บรรณานุกรม.....	49
ภาคผนวก.....	56
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	82

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้.....	24
2 แบบแผนการทดลอง.....	30
3 ผลคะแนนทดสอบความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ.....	33
4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการได้รับการสอนโดยการ ใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ.....	36
5 แสดงผลการประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติโดย การประเมินตามสภาพจริง.....	37
6 เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	76
7 เกณฑ์การประเมินงานปฏิบัติ.....	77
8 แบบประเมินงานปฏิบัติ.....	78
9 แสดงผลการหาค่า E1 / E2.....	80
10 แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูด.....	81

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 แผนภูมิแสดงคะแนนการพัฒนาศักยภาพด้านการฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้
กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ..... 35

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จนั้นขึ้นอยู่กับวิธีการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่สมัยอดีตจนถึงปัจจุบันนี้มีอยู่ด้วยกันหลายวิธี เริ่มจาก วิธีการสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar-Translation Method) วิธีการสอนแบบนี้เป็นวิธีการสอนวิธีแรกตั้งแต่เริ่มมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในการศึกษาของไทย ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์และการท่องจำคำศัพท์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในบทเรียน แต่วิธีการสอนแบบนี้ไม่เป็นที่น่าสนใจต่อผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายกับการที่จะต้องทำแต่แบบฝึกหัดไวยากรณ์ และไม่สามารถนำมาใช้พูดในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะว่าการสอนวิธีนี้ไม่ได้มีการเน้นทักษะด้านการฟังและพูดเลย อาจกล่าวได้ว่าการสอนแบบนี้ไม่ส่งเสริมผู้เรียนให้มีการพัฒนาทักษะในด้านสื่อความหมาย (Communication skills) (อิสรา สารงาม, 2529: 34-37) ต่อจากนั้นจึงได้มีการพยายามที่จะหาวิธีการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนนั้นประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศมากยิ่งขึ้น เนื่องจากว่าวิธีการสอนแบบแปลนั้นยังไม่สามารถทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร จึงทำให้เกิดวิธีการสอนแบบตรง (Direct Method) ขึ้นมา โดยวิธีการสอนวิธีนี้มุ่งเน้นที่การพัฒนาทักษะด้านการฟังและพูดและใช้เจ้าของภาษาเป็นผู้สอน ข้อดีของการสอนวิธีนี้คือทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานเพราะว่ามีกิจกรรมในการเรียนมากและช่วยให้ผู้เรียนได้ฟังและพูดได้คล่องมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษาที่เรียนได้เร็วขึ้น แต่ว่าวิธีการสอนแบบนี้มุ่งเน้นเฉพาะการฟังและพูดเท่านั้นไม่ได้มีการเน้นทักษะด้านอื่นเลย อีกทั้งครูผู้สอนควรจะต้องเป็นเจ้าของภาษา หรือไม่ก็มีความถนัดในภาษาที่สอนเป็นอย่างดี (อรุณี วิริยะจิตรา, 2532: 35-37)

เนื่องจากความสำคัญของการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน ในระหว่างชาติต่าง ๆ จากนั้น จึงได้เกิดวิธีการสอนแบบฟัง-พูด (Audio-Lingual Method) โดยมีจุดมุ่งหมายในการที่จะพัฒนาทักษะด้านการฟัง-พูดของผู้เรียน โดยวิธีการสอนแบบนี้ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและเป็นไปตามหลักธรรมชาติของการเรียนรู้หลักภาษาคือเริ่มเรียนรู้จากทักษะการฟังและพูดก่อนทักษะอื่น แต่ว่าวิธีการสอนแบบฟัง-พูด (Audio-Lingual Method) นี้ทำให้ผู้เรียนขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพราะว่าการเรียนการสอนนั้นเป็นการให้ผู้เรียนเลียนแบบเป็นสำคัญ โดยการให้ผู้เรียนฝึกพูดประโยคต่าง ๆ ฝึกฟัง เลียนแบบ และฝึกพูดจนกระทั่งสามารถที่จะใช้ประโยคเหล่านั้นได้โดยอัตโนมัติ ต่อมาาระบบการจัดการศึกษาได้มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงปฏิรูปการจัดการ

เรียนรู้ใหม่จากเดิมที่มีครูเป็นผู้นำอยู่หน้าชั้นเรียนมาเป็นระบบให้ครูผู้สอนมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกันกับผู้เรียน โดยที่กิจกรรมการเรียนการสอนนั้นจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ด้วยตัวของผู้เรียนเอง ซึ่งอาจเรียกวิธีการจัดการเรียนรู้แบบนี้ว่า “Student-activity-centered-learning” จึงได้เกิดวิธีการสอนแบบเอกัตภาพ (Individualized Instruction) ขึ้น ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกกิจกรรมทางภาษาในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนมากขึ้น แต่วิธีการสอนแบบนี้ต้องอาศัยครูอย่างน้อย 2 คนในชั้นเรียนหรืออาจจะเป็นลักษณะ Team Teaching เพราะครูผู้สอนคนเดียวนั้นทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จได้ยาก (อิสรา สารงาม. 2529: 39-60)

จากแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่ายังไม่สามารถทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรจึงทำให้ในปัจจุบันนี้ได้เกิดแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยกันหลายแนวคิดในการที่จะช่วยทำให้ครูผู้สอนได้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่ หลักสูตรภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-Centered Language Curriculum) แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) การสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (Language for Specific Purposes) การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrated Learning) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การจัดการเรียนการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา (Content-Based instruction) การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language Approach) การเรียนรู้จากการทำโครงการ (Project-Based Learning) การเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) การสร้างองค์ความรู้ (Constructivism) วิธีการสอนด้วยการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) และการเรียนการสอนแบบโฟร์แมทซิสเต็ม (4 MAT' S Learning System) (กรมวิชาการ ศูนย์พัฒนาหลักสูตร. 2545: 106)

การจัดการเรียนการสอนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) นั้นเป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการปฏิบัติจริงโดยภาษาที่เรียนรู้เน้นเน้นที่มีความใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง มุ่งเน้นความหมายในด้านการสื่อสารมากกว่ารูปแบบภาษา เมื่อผู้เรียนเรียนแล้วสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง รวมทั้งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีการฝึกใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ และการแก้ไขปัญหา จากการทำที่ผู้เรียนได้ทำงานปฏิบัติที่ครูผู้สอนได้กำหนดขึ้น (Ellis. 2003: 4, 9-10; อ้างอิงจาก Prabhu. 1987) โดยมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน (Willis. 1996: 38-64, 109-115; Ellis. 2003: 244-262) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ขั้นตอนแรกคือ ขั้นตอนก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนในการเตรียมตัวผู้เรียนก่อนการปฏิบัติงานปฏิบัติ เช่น การเตรียมคำศัพท์ การแนะนำหัวข้อภาษาเป้าหมายก่อนการปฏิบัติงานปฏิบัติแก่ผู้เรียน หรือเป็นการให้ผู้เรียนศึกษารูปแบบการปฏิบัติงานปฏิบัติที่มีลักษณะคล้ายกับงานปฏิบัติที่จะต้องปฏิบัติจริง ขั้นที่สอง

เป็นขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) ในขั้นตอนนี้เป็นการให้ผู้เรียนได้ทำงานปฏิบัติจริง โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการทำงานปฏิบัติให้บรรลุตามเป้าหมายของงานปฏิบัติที่ตั้งไว้ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในด้านความหมายของการสื่อสารมากกว่ารูปแบบภาษา และขั้นสุดท้ายเป็นขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ในขั้นตอนนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาในการใช้ภาษาให้มีความถูกต้องตามรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนคือ ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) และขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice) ในขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) เป็นการให้ผู้เรียนทำงานรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม แล้วร่วมกันวิเคราะห์ด้านรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมาย ขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อให้เกิดความชำนาญ ความคล่องแคล่วและความถูกต้องต่อภาษาที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากงานปฏิบัติ

นักการศึกษาหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ ดังเช่น สกิน (Ellis. 2003: 4; อ้างอิงจาก Skehan. 1998) และวิลลิส (Willis. 1996: 23) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง โดยใช้ภาษาในการปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ชิ้นงานที่สมบูรณ์ วิลลิสเอง (Willis. 1996: 137) ยังได้ย้ำถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติว่า เป็นการนำความรู้ที่เรียนมาฝึกปฏิบัติในการใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการพูดและการเขียน มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพิ่มมากขึ้น ทั้งยังช่วยในการฝึกการแก้ไขปัญหา มีความสนุกสนาน และเกิดความท้าทายในการปฏิบัติงาน ส่วน ดอพตีและปิกา (Doughty; & Pica. 1986: 305, 525) โฟโตสและเอลลิส (Fotos; & Ellis. 1991: 605-627) ลองและครุกส์ (Long; & Crooks. 1992: 29-47) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งงานปฏิบัติและพบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งงานปฏิบัตินี้ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนเพราะผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษา ด้วยการทำงานในลักษณะต่างๆ กันทำให้ความสามารถทางภาษาของผู้เรียนพัฒนาเพิ่มมากขึ้น ดังที่ เทเลอร์ (Taylor. 1983) เอลลิส (Ellis. 1984) นูแนน (Nunan. 1989) ปิกาและคณะ (Pica; et al. 1993) ได้เสริมว่า ชิ้นงานถือว่าเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษาจริงที่มีความใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน รูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมุ่งงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) กล่าวได้ว่าเป็นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-centers) โดยครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ให้แก่ผู้เรียนในการเรียนรู้ของแต่ละขั้นตอน และนักวิจัยไทยหลายท่านได้ทำการศึกษาและวิจัยการสอนวิธีการสอนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัตินั้น ได้พบว่าทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมทั้งเจตคติ ความมั่นใจ ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น

กว่าการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู (กุสุมา โชคบำรุง. 2530), (สุวิมล ต่ออภิชาติตระกูล. 2543), (วิชัย ดีพร้อม. 2538)

โดยสรุปการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) เป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติจริงด้วยกิจกรรมที่หลากหลายที่ครูผู้สอนเป็นผู้สร้างขึ้น โดยครูผู้สอนเป็นผู้ช่วยเหลือส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียนให้มีการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนในการปฏิบัติกิจกรรม อีกทั้งภาษาที่ผู้เรียนได้เรียนรู้นั้นมีลักษณะที่สัมพันธ์ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง โดยภาษาที่เรียนรู้นั้นมีลักษณะที่มุ่งเน้นความหมายในด้านการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญ ผู้เรียนสามารถนำมาใช้สื่อสารได้ในชีวิตจริง

จากความสำคัญของเหตุผลดังกล่าวข้างต้นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) นั้นจะเห็นได้ว่าจะสามารถทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้นและสามารถทำให้ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนดีมากขึ้น ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาผลการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในการที่จะนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัย มีจุดประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษาผลของการสอนที่ใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เปรียบเทียบผลของการสอนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

จากประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัยที่ผ่านมาพบว่านักเรียนไทยจำนวนมากไม่สนใจเรียนภาษาอังกฤษและมีผลทำให้คะแนนภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้นอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะแก้ไขปัญหานี้โดยการใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนที่สร้างประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษให้เป็นที่น่าสนใจและเห็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

อย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) และถ้าผลการทดลองปรากฏว่าทำให้ความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของผู้เรียนดีขึ้น ก็จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ ในการที่จะนำหลักของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการใช้ กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีและมี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นเพศชาย จำนวน 18 คน เพศหญิงจำนวน 22 คน โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ อ 13101 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากมา 1 ห้องเรียน เป็นจำนวนนักเรียน 40 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาตามที่ระบุไว้ในรายวิชา ภาษาอังกฤษ อ 13101 มาสร้างเป็นแผนการสอนตามแนวการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ โดยให้มีความยากง่ายของคำศัพท์ จำนวนโครงสร้างภาษา ในระดับเดียวกับหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนสำหรับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยแผนการสอนที่ใช้ ประกอบด้วยหัวข้อ จำนวน 4 หัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. Location

หน้าที่ทางภาษา : Asking and describing location

โครงสร้างทางไวยากรณ์ : Where is the book?

It is on the desk.

2. Hobbies

หน้าที่ทางภาษา : Talking about free time activities

โครงสร้างทางไวยากรณ์ : What is your hobby?

I play football.

3. Food and Drink

หน้าที่ทางภาษา : Talking about food and drink

โครงสร้างทางไวยากรณ์ : What do you want to eat/drink?

I want some sandwiches.

I want some milk.

4. Possession

หน้าที่ทางภาษา : Talking and describing the possession of things

โครงสร้างทางไวยากรณ์ : Whose book is this?

It is Tom's book.

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ หมายถึง วิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาจากการปฏิบัติจริงจากชิ้นงานที่ครูผู้สอนเป็นผู้สร้างขึ้น โดยงานปฏิบัตินั้นต้องมีการวางเป้าหมายถึงความสำเร็จของชิ้นงานที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ซึ่งเน้นความหมายในด้านการสื่อสารมากกว่ารูปแบบภาษา และงานปฏิบัตินั้นต้องมีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง โดยมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้อย่างชัดเจน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนปฏิบัติงาน (Pre-task) ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) และขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) สกิน (Skehan. 1998: 137-151), เอลลิส (Ellis. 2003: 243-262), วิลลิส และวิลลิส (Willis, Jane; & Willis, Dave. 1996: 53-58)

2. ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้ทักษะฟัง-พูด ในการสนทนาถามตอบ การแลกเปลี่ยนข้อมูล การพูดแสดงความต้องการและการพูดแสดงความรู้สึกของตนเอง และการบรรยาย ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมุติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติมีความสามารถด้านการฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังการทดลอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎี บทความ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ โดยนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ
  - 1.1 ความหมายของงานปฏิบัติ
  - 1.2 องค์ประกอบของงานปฏิบัติ
  - 1.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ
  - 1.4 รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ
2. การสอนทักษะการฟัง
  - 2.1 การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟัง
  - 2.2 กิจกรรมสำหรับการสอนทักษะการฟัง
3. การสอนทักษะการพูด
  - 3.1 การจัดการเรียนการสอนทักษะการพูด
  - 3.2 กิจกรรมสำหรับการสอนทักษะการพูด
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

1.1 ความหมายของงานปฏิบัติ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของงานปฏิบัติในด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไว้ดังนี้

ริชาร์ด และคณะ บรีน วิลลิส สกิน เอลลิส ลอง นูแนน (Richards; et al. 1986: 289; Breen. 1987: 23; Willis. 2001: 173; Skehan. 1998: 173; Ellis. 2003: 16; Long. 1989; Nunan. 1989) ได้กล่าวถึงความหมายของงานปฏิบัติไว้ว่า หมายถึง ชิ้นงานทางภาษาที่มีการปฏิบัติภายในห้องเรียนที่ได้รับการออกแบบให้มีการเรียนรู้ภาษาด้วยการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยงานปฏิบัตินั้นต้องมีการวางเป้าหมายถึงความสำเร็จของชิ้นงานที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติ รวมทั้งมีการประเมินผลผลิตหรือชิ้นงานจากที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติ อีกทั้งต้องเป็นการมุ่งเน้นในด้านความหมายของการสื่อสารมากกว่ารูปแบบภาษา และงานปฏิบัตินั้นต้องมีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับสถานการณ์ใน

ชีวิตจริง ซึ่งการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลายในการสอนภาษาจะทำให้การสอนภาษามีลักษณะที่มีการสื่อสารมากยิ่งขึ้น

จากความหมายของงานปฏิบัติดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า งานปฏิบัติเป็นชิ้นงานทางภาษาที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นให้แก่ผู้เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ภาษาโดยการได้ฝึกปฏิบัติจริงจากการทำงานปฏิบัติ ซึ่งงานปฏิบัตินั้นต้องมีลักษณะที่มีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริงและมุ่งเน้นความหมายในด้านการสื่อสารมากกว่ารูปแบบภาษา

1.2 องค์ประกอบของงานปฏิบัติ

นูแนน (Nunan. 2004: 40-52), แคนดลิน (Candlin. 1987), เอลลิส (Ellis. 2003: 217) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของงานปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบดังนี้

1. เป้าหมาย (Goals) หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายของงานปฏิบัติและการกำหนดทิศทางในการทำงานงานปฏิบัติ ซึ่งเป้าหมายของงานปฏิบัตินั้นอาจมีมากกว่าหนึ่งเป้าหมายก็ได้

2. ข้อมูลป้อนเข้า (Input) หมายถึง ข้อมูลที่จำเป็นในการทำงานปฏิบัติ ซึ่งอาจเป็นภาษาพูด ภาษาเขียนและข้อมูลที่ได้รับทางสายตาที่ผู้เรียนจะนำมาใช้ในการทำงานปฏิบัติให้สมบูรณ์ โดยที่ข้อมูลเหล่านี้ อาจมาจากครูผู้สอน ตำราเรียน หรือจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

3. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Procedures) หมายถึง การระบุวิธีการที่จะกระทำกับข้อมูลป้อนเข้าต่อผู้เรียนในการทำงานปฏิบัตินั้น

4. บทบาท (Roles) หมายถึง การกำหนดบทบาทหรือความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียนต่อการทำงานปฏิบัติ

5. ผลผลิต (Outcome) หมายถึง ผลผลิตทางภาษาจากผู้เรียนที่ได้จากการทำงานปฏิบัติเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว

1.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

สกิน (Skehan. 1998: 137-151), เอลลิส (Ellis. 2003: 243-262), วิลลิส และวิลลิส (Willis, Jane; & Willis, Dave. 1996: 53-58) ได้นำเสนอกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติสำหรับการสอนภาษาไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.3.1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนในการเตรียมพร้อมเกี่ยวกับการแนะนำหัวข้อและงานปฏิบัติแก่ผู้เรียนก่อนจะลงมือปฏิบัติจริง อีกทั้งเป็นการกระตุ้นและเสริมแรงจูงใจแก่ผู้เรียนก่อนที่จะทำงานปฏิบัติ โดยรูปแบบของกิจกรรมมีขั้นตอนการปฏิบัติ การมีเนื้อหาขอบข่ายเดียวกัน หรือมีความคล้ายคลึงกันกับกิจกรรมในขั้นปฏิบัติ และสิ่งสำคัญในขั้นนี้ ครูผู้สอนควรให้เวลาผู้เรียนในการวางแผนในขั้นที่จะลงมือกระทำงานปฏิบัติในขั้นปฏิบัติจริง โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนคำนึงถึง

ด้านความคล่องแคล่ว(fluidity) ความถูกต้อง(accuracy) และความซับซ้อน(complexity) ต่องานปฏิบัติที่ผู้เรียนได้วางแผน

1.3.2 ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ลงมือทำงานปฏิบัติจากงานปฏิบัติที่ครูผู้สอนเป็นผู้ออกแบบให้แก่ผู้เรียน โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความท้าทายและเป็นที่น่าสนใจต่อผู้เรียน และควรมีการกำหนดเวลาที่เหมาะสมในการทำงานปฏิบัติในขั้นนี้แก่ผู้เรียน โดยผู้เรียนอาจทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ลักษณะของกิจกรรมในขั้นนี้ควรมีความหลากหลาย ตัวอย่างเช่น การหาสิ่งที่มีความเหมือนและต่างกัน (Spot the Difference) การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information gap task) หลังจากนั้นเมื่อผู้เรียนได้ทำงานปฏิบัติของตนเองเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว ผู้เรียนต้องมีการรายงานผลการเรียนรู้ภาษาของตนเอง โดยครูผู้สอนคอยแนะนำและเพิ่มเติมในบางส่วน พร้อมทั้งควรมีโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหาที่ผู้เรียนรายงาน

1.3.3 ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ในขั้นนี้มีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนและมองถึงสิ่งที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จต่อการเรียนรู้ภาษาของตนเอง โดยมุ่งเน้นไปที่ความถูกต้องในด้านรูปแบบและโครงสร้างทางหลักไวยากรณ์ของภาษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1.3.3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนอาจทำงานเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม แล้วร่วมกันวิเคราะห์เกี่ยวกับรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากงานปฏิบัติ โดยครูผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม รวมทั้งครูผู้สอนควรมีการทบทวนการวิเคราะห์ของผู้เรียนโดยเขียนบนกระดานดำ และให้ผู้เรียนจดบันทึกลงในสมุด ตัวอย่างเช่น การหาคำและวลีที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องหรือหัวข้อของบทเรียน

1.3.3.2 ขั้นฝึกใช้ภาษา (Practice) ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาเป้าหมาย เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความชำนาญ ความคล่องแคล่วและความถูกต้องต่อภาษาที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากงานปฏิบัติ โดยผู้เรียนอาจฝึกเป็นรายบุคคล เป็นคู่ เป็นกลุ่ม หรือทั้งชั้นเรียนในรูปแบบของกิจกรรมที่หลากหลาย

1.4. รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ นั้น พรานู แพททีสัน ริชาร์ด (Nunan. 2004: 56-59; อ้างอิงจาก Prabhu. 1987: 46-47; Pattison. 1987; Richards. 2001: 162) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติไว้ดังนี้

1. งานปฏิบัติประเภทการเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information gap activity) เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะผู้เรียนทำงานเป็นคู่ ซึ่งในแต่ละคู่จะมีการให้และรับข้อมูลซึ่งกันและกัน เพื่อเติม

เติมในส่วนของชิ้นงานที่ขาดหายไปของตนเองให้สมบูรณ์ ตัวอย่างเช่น การเติมเต็มรูปภาพหรือส่วนของข้อความที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์

2. งานปฏิบัติประเภทคำถามและตอบ (Question and answers) เป็นการให้ผู้เรียนได้สร้างตัวเลือกของคำตอบขึ้นมา ฝึกใช้ภาษาในการพูดแสดงความคิดเห็นหรือแลกเปลี่ยนประสบการณ์ส่วนตัวซึ่งกันและกัน

3. งานปฏิบัติประเภทบทสนทนาและการแสดงบทบาทสมมติ (Dialogues and Role Play) เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนแสดงบทบาทต่าง ๆ ตามสถานการณ์ในบทสนทนา โดยครูผู้สอนอาจจัดบทสนทนาที่หลากหลายให้แก่ผู้เรียน แล้วให้ผู้เรียนเลือกบทบาทตามบทสนทนาที่ตนเองสนใจ

4. งานปฏิบัติประเภทการจับคู่ (Matching activities) คือ ลักษณะของกิจกรรมประเภทนี้เป็นการให้ผู้เรียนจับคู่ข้อมูลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันหรือประเภทเดียวกันเข้าไว้ด้วยกัน

5. งานปฏิบัติประเภทการใช้รูปภาพและนิทานภาพ (Pictures and pictures stories) เป็นลักษณะของงานปฏิบัติที่มีการใช้รูปภาพเป็นสื่อกลางในการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาเป้าหมายจากงานปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น การให้ผู้เรียนค้นหาสิ่งที่แตกต่างกันจากรูปภาพ การทดสอบความจำของผู้เรียนจากรูปภาพ การเรียงลำดับเหตุการณ์จากรูปภาพ หรือการเล่าเรื่องจากรูปภาพ

6. งานปฏิบัติประเภทการแก้ปัญหา (Problem solving) เป็นงานปฏิบัติที่เน้นให้ผู้เรียนได้ทำการแก้ปัญหา โดยใช้ประสบการณ์และความรู้ส่วนตัว รวมทั้งมีการแสดงความคิดเห็นและเหตุผลในการแก้ไขปัญหา

7. งานปฏิบัติประเภทเชื่อมต่อข้อมูล (Jigsaw tasks) เป็นการให้ผู้เรียนนำส่วนของข้อมูลแต่ละส่วนมาเชื่อมต่อกันให้เป็นข้อมูลหรือเรื่องเดียวกัน

8. งานปฏิบัติประเภทการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion exchange tasks) ลักษณะของงานปฏิบัติประเภทนี้ต้องการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อภิปราย และให้เหตุผลซึ่งกันและกัน

จากรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติข้างต้นสรุปได้ว่า รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัตินั้นมีหลากหลายรูปแบบด้วยกันในการที่ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้กับการจัดการเรียนรู้ของตนเอง ทั้งนี้ครูผู้สอนควรต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและความท้าทายของแต่ละรูปแบบในการที่จะนำไปใช้กับการจัดการเรียนรู้ของบทเรียน

2. การสอนทักษะการฟัง

2.1 การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟัง

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังไว้ดังนี้

กุศยา แสงเดช (2548: 132-133), อัลเลนและวาเล็ท (Allen; & Valette. 1977: 179-210), รูบิน (Rubin. 1990: 51) ได้กล่าวว่าการสอนทักษะการฟังนั้นถือว่าเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษา ควรเริ่มจากการสอนทักษะการฟังก่อนแล้วจึงไปสู่การสอนภาษาในทักษะอื่น ๆ ต่อไป ได้แก่ ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งควรเริ่มจากการให้ผู้เรียนได้ฟังคำ ประโยค การสนทนา สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันแล้วจึงเป็นการให้ผู้เรียนได้ฟังเรื่องราวเพิ่มเติม นอกจากนี้ ซี บี พอลสตัน และคณะ (C.B. Paulston; et al. 1976: 131-132) เสนอว่าควรเริ่มจากการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และรู้จุดมุ่งหมายของการฝึกทักษะการฟัง การให้ผู้เรียนฟังข้อความหรือเรื่อง การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหลังจากที่ได้ฟังจบแล้ว และในขั้นสุดท้ายควรเป็นการให้คำแนะนำ ดิชม การทำแบบฝึกหัด รวมทั้งการแก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ แก่ผู้เรียน อีกร็ท โรสท (Rost. 1991) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสอนทักษะการฟังไว้ว่า ครูผู้สอนควรพูดคุยกับผู้เรียนเป็นภาษาอังกฤษ มีการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ แนะนำผู้เรียนให้ฝึกฟังภาษาอังกฤษจากสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุทัศน์ เทป และภาพยนตร์ รวมทั้งควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสในการฟังภาษาอังกฤษนอกเวลาเรียน และเดวีและเพียส (Davies; & Pearse. 2000: 77-78) ยังได้ย้ำว่า การจัดเนื้อหาในการเรียนการสอนทักษะการฟังนั้นครูผู้สอนควรเน้นในเรื่องการทักทาย การตั้งคำถาม การให้คำแนะนำ การอธิบาย การเล่าเรื่องต่าง ๆ เพราะสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นการฝึกฝนความเข้าใจในการฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นก่อนการฟัง เป็นขั้นตอนสำหรับการเตรียมพร้อมผู้เรียน เช่น การแนะนำหัวข้อ หรือจุดมุ่งหมายของเรื่องที่ฟัง การเตรียมพร้อมผู้เรียนในด้านคำศัพท์ที่จะพบในบทฟัง และโครงสร้างภาษาต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน ขั้นระหว่างการฟัง เป็นการให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการฟังเพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา ขั้นหลังการฟัง ในขั้นนี้เป็นการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดเป็นของตนเอง และเรียนรู้จากประสบการณ์ในการฟัง โดยการฝึกฝนผู้เรียนจากทักษะการฟังไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น การพูดแสดงความคิดเห็น การเขียนรายงานสั้น ๆ เป็นต้น

จากหลักการและแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ทักษะการฟังถือว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษา และควรเป็นทักษะแรกๆ ที่ผู้เรียนควรได้เรียนรู้ก่อนทักษะด้านอื่น ๆ คือ การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้นครูผู้สอนควรมุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการฟังทั้งในห้องเรียนและนอกเวลาเรียน ซึ่งควรเป็นการเริ่มจากการให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังคำ ประโยค สถานการณ์ต่าง ๆ และการฟังเรื่องราว และเมื่อผู้เรียนฟังจบแล้ว

ควรให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหลังจากที่ได้ฟังจบแล้ว โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นก่อนการฟัง
ขั้นระหว่างการฟัง และขั้นหลังการฟัง

2.2 กิจกรรมสำหรับการสอนทักษะการฟัง

ฟินอคเชียโร และบรัมฟิต (Finocchiaro; & Brumfit. 1983: 138-139) ได้กล่าวถึง
การจัดกิจกรรมสำหรับการสอนทักษะการฟังไว้ ดังนี้

1. ฟังคำสั่งของครู เช่น การถามคำถามแล้วให้ผู้เรียนตอบ ฟังการอธิบายขั้นตอนใน
การทำกิจกรรมของครูเป็นภาษาอังกฤษ

2. ฟังเพื่อนในห้องเรียนถามคำถาม สรุปเรื่อง หรือเล่าเรื่องเป็นภาษาอังกฤษ

3. การให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ แสดงละคร หรือการสนทนาในสถานการณ์
ต่าง ๆ

4. ฟังคำบรรยาย บทเรียน และเพลงจากเทป

5. การดูภาพยนตร์ที่มีการมุ่งเน้นด้านการสอนภาษาอังกฤษ

6. การสัมภาษณ์ชาวต่างชาติ

7. การให้ผู้เรียนเข้าร่วมฟังการบรรยาย หรือการประชุมต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ

8. การให้ผู้เรียนเล่นเกมภาษาอังกฤษ

สมยศ เม่นแย้ม (2543: 64) ได้กล่าวถึงกิจกรรมในการสอนทักษะการฟังไว้ ดังนี้

1. ฟังแล้วทำตาม ผู้เรียนฟังคำสั่งจากครูแล้วทำตามคำสั่งนั้น
2. ฟังแล้วพูดตาม ผู้เรียนฟังคำ วลี ประโยค แล้วฝึกพูดตาม
3. ฟังแล้วตอบคำถาม ผู้เรียนฟังบทสนทนา ข้อความ หรือเรื่องสั้นแล้วตอบคำถาม
จากสิ่งที่ฟัง

4. ฟังแล้ววาดภาพ ผู้เรียนฟังคำ วลี ประโยค ข้อความ หรือเรื่องสั้น แล้ววาดภาพ
ให้มีความหมายตรงกับสิ่งที่ผู้เรียนได้ฟัง

5. ฟังแล้วแสดงท่าทางตาม ผู้เรียนฟังภาษาที่แสดงอาการต่าง ๆ แล้วทำท่าทาง
ประกอบ

6. ฟังแล้วเขียน ผู้เรียนฟังภาษาจากครูแล้วเขียนภาษานั้นจากที่ผู้เรียนได้ฟัง

7. ฟังแล้วร้องเพลง ผู้เรียนฟังเพลงทางภาษาแล้วให้ผู้เรียนร้องเพลง

8. ฟังแล้วเดาความหมาย เสียง หรือเดาเหตุการณ์ ผู้เรียนฟังสถานการณ์ทางภาษา
แล้วเดาความหมาย เสียง หรือเดาเหตุการณ์ทางภาษาที่ผู้เรียนได้ยิน

กุศยา แสงเดช (2548: 133-136) ได้นำเสนอกิจกรรมที่มีความเหมาะสม
สำหรับการสอนทักษะการฟัง ดังนี้

1. การเรียงลำดับภาพ (Putting pictures in order) เป็นการให้ผู้เรียนฟังเรื่องสั้น จากนั้นผู้เรียนต้องเรียงลำดับภาพจากเรื่องที่ฟังให้ถูกต้อง อาจจะให้ผู้เรียนเขียนหมายเลขกำกับภาพตามลำดับจากเรื่องที่ฟัง
  2. การเติมข้อความให้สมบูรณ์ (Completing Grids and Charts) ผู้เรียนเติมข้อความที่ขาดหายไปจากการที่ได้ฟัง อาจจะเป็นการเติมชื่อคน สัตว์ สิ่งของ
  3. การเดาและคาดเหตุการณ์ (Guessing and Predicting) เป็นการให้ผู้เรียนคาดถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไปจากเรื่องที่กำลังฟังอยู่นั้น
  4. การแก้ไขคำผิด (Correcting mistakes) เป็นการให้ผู้เรียนแก้สิ่งที่ต่างจากที่ตนได้ฟังให้เป็นข้อมูลที่ถูกต้อง
  5. การต่อเติมภาพให้สมบูรณ์ (Completing the pictures) กิจกรรมนี้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่ จากนั้นให้แต่ละฝ่ายบอกสิ่งที่ตนเองมี และให้อีกฝ่ายวาดภาพในสิ่งที่ตนเองขาดหายไปให้สมบูรณ์
  6. การเขียนทิศทาง (Following a route) กิจกรรมนี้ผู้เรียนสามารถทำงานเป็นคู่เกี่ยวกับการบอกทิศทาง
  7. การสอนด้วยการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) เป็นกิจกรรมการสอนภาษาที่ให้ผู้ฟังได้แสดงท่าทางในสิ่งที่ได้ยินหรือได้ฟัง
- จากกิจกรรมสำหรับการสอนทักษะการฟังดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมสำหรับการสอนทักษะการฟังนั้นมีอยู่มากมายหลากหลายกิจกรรมด้วยกันที่จะช่วยให้ผู้เรียนนั้นได้มีการพัฒนาทักษะการฟังมากยิ่งขึ้น จึงขึ้นอยู่กับครูผู้สอนในการที่จะนำกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้มาประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนของตนให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้

3. การสอนทักษะการพูด

3.1 การจัดการเรียนการสอนทักษะการพูด

สมถวิล ธนโสภณ และคนอื่น ๆ (2544: 133-134) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดว่าครูผู้สอนควรมุ่งเน้นไปที่องค์รวมทั้งหมดของภาษา ไม่ควรมุ่งเน้นแต่เฉพาะด้านเนื้อหาและไวยากรณ์รวมทั้งควรคำนึงถึงด้านความคล่องแคล่วมากกว่าความถูกต้องของหลักไวยากรณ์ กุศยา แสงเดช (2548: 136) เสนอว่าการพูดเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร ในการสอนทักษะการพูดเบื้องต้น เป็นการสอนที่ควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะการพูดเพื่อนำมาใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตจริง ดังนั้นกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนจัดเป็นกิจกรรมสำหรับผู้เรียนในการฝึกทักษะการพูดนั้นตัวครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความถูกต้องในเรื่องของรูปแบบ การออกเสียง มีความ

เหมาะสมกับสถานการณ์ในชีวิตจริง และระดับภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ลาโด (Lado. 1961: 239) เป็นอีกผู้หนึ่งเห็นว่า ทักษะการพูดนั้นถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญ เพราะว่าถ้าผู้เรียนสามารถพูดได้ เขาก็จะมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดพูดแล้วก็จะสามารถทำให้การอ่านและเขียนง่ายขึ้น ส่วนริเวอร์ส (Rivers. 1972: 162) ได้กล่าวถึงการสอนทักษะการพูดไว้ว่า ควรเริ่มจากการให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดภาษา จากนั้นเมื่อผู้เรียนได้คุ้นเคยกับภาษานั้นแล้ว ควรเป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษานั้นจนเกิดความชำนาญ และสกอตต์ (Scott. 1981: 70) ได้กล่าวการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดไว้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ เป็นการบอกถึงสิ่งที่จะเรียนรู้แก่ผู้เรียน 2. ขั้นเสนอเนื้อหา เป็นการนำเสนอเนื้อหาโดยให้อยู่ในรูปบริบท และควรให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษาและความหมายของข้อความที่จะพูด และ 3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน เป็นการให้ผู้เรียนฝึกทันทีหลังจากการนำเสนอเนื้อหาแก่ผู้เรียนแล้ว โดยอาจฝึกพูดพร้อม ๆ กัน หรือฝึกเป็นคู่ โดยที่ภาษานั้นควรมีความใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง

สรุปได้ว่า ทักษะการพูดนั้นถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยครูผู้สอนควรคำนึงถึงในด้านความคล่องแคล่วและความถูกต้องของหลักไวยากรณ์ภาษา ซึ่งควรเริ่มจากการสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาก่อนต่อจากนั้นควรเป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้รูปแบบภาษานั้นเพื่อให้เกิดความชำนาญ

3.2 กิจกรรมสำหรับการสอนทักษะการพูด

กุศยา แสงเดช (2548: 136-138) ได้กล่าวว่าการจัดกิจกรรมในการสอนทักษะการพูดนั้นอาจจะจัดได้หลายแนวทางด้วยกัน อาทิเช่น การฝึกให้ตั้งคำถามและตอบคำถาม การฝึกพูดบทสนทนาหรือการเล่าเรื่อง ซึ่งอาจเลือกเทคนิคดังต่อไปนี้ในการจัดกิจกรรมการสอนพูด เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการพูดหรือฝึกภาษาได้แก่ การสร้างสถานการณ์ เป็นการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนพูดแสดงความคิดเห็นของตนต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การคาดเดาเหตุการณ์ เป็นการให้ผู้เรียนพูดคาดเดาเหตุการณ์จากเรื่องที่ครูกำหนดขึ้นว่าเหตุการณ์ต่อไปจะดำเนินการหรือเป็นไปอย่างไร การสร้างประโยค เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนพูดต่อประโยคเดิมจากเพื่อนคนหนึ่ง แต่เพิ่มเติมข้อความโดยพูดต่อ ๆ กันไป การเติมประโยคให้สมบูรณ์ เป็นการให้ผู้เรียนพูดเติมประโยคที่ครูกำหนดขึ้น ส่วนฟินออกเซียโร และบรัมฟิต (Finocchiaro; & Brumfit. 1983: 141) ได้กล่าวถึงกิจกรรมในการสอนทักษะการพูดไว้หลายแนวทางอย่างสอดคล้องกัน ได้แก่ การให้ตอบคำถาม การบอกแล้วให้เพื่อนทำตามคำสั่ง การให้ผู้เรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้น การให้บรรยายลักษณะของวัตถุ และสิ่งของต่าง ๆ การให้นักเรียนเล่าเรื่องหรือรายงาน การจัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันในชั้นเรียน แล้วให้นักเรียนสนทนาซึ่งกันและกัน การเล่นเกมทางภาษา การฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์ และการแสดงบทบาทสมมติ

จากกิจกรรมการสอนทักษะการพูดดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนทักษะการพูดนั้นมีกิจกรรมที่สามารถทำให้ผู้เรียนได้ฝึกพัฒนาทักษะการพูดให้เกิดความคล่องแคล่ว ชำนาญอยู่ด้วยกันมากมายหลายกิจกรรม ดังนั้นครูผู้สอนควรนำกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้มาประยุกต์ใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนของตน โดยควรคำนึงถึงความมุ่งหมายในการที่จะนำมาใช้พูดสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ

ได้มีผู้ทำการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติไว้ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

ลัดดาวัลย์ อารัมพร (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งงานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ จำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน กลุ่มทดลองได้รับการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติ และกลุ่มควบคุมได้รับการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษแบบประเมินตนเอง และแบบสังเกตพฤติกรรม โดยทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ช่อทิพ แสงดารา (2536: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จังหวัดพิษณุโลก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองจำนวน 103 คน แบ่งออกเป็น กลุ่มทดลอง 51 คน และกลุ่มควบคุม 52 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย แผนการสอนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามปกติ

ทินกร พริ้งโพธิ์ (2545) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง รูปแบบการสอนที่ใช้เน้น เป็นกิจกรรมการเขียนแบบควบคุม จำนวน 2 รูปแบบ ได้แก่ การเขียนงานปฏิบัติแบบรูปแบบเหมือนกัน (Parallel writing task) และการเขียนงานปฏิบัติแบบพรรณนา (Descriptive writing task) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสังเกตพฤติกรรม แบบประเมินวิธีการเขียน จากการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ทำงานปฏิบัติแบบรูปแบบเหมือนกัน ผู้เรียนได้ใช้วิธีการเรียน (Learning strategies) 9 ประการ และผู้เรียนที่ทำงานปฏิบัติแบบพรรณนา ผู้เรียนได้ใช้วิธีการเรียน 7 ประการ ซึ่งวิธีการเรียนที่พบมากที่สุดคือ การทำงานตามลำพัง การทำงานร่วมกับเพื่อน การขอความช่วยเหลือจากผู้สอน ส่วนวิธีการเขียน (Writing strategies) ที่ผู้เรียนใช้มากที่สุดในการทดลอง คือ การแปลตรงตัว (Literal translation) การใช้คำซ้ำ (Repetition) และการถ่ายโอนภาษา (Language transfer)

สมปอง บุญสมศรี (2541: บทคัดย่อ, 71) ได้ทำการวิจัยศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติกับการสอนตามคู่มือครูกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านชำมุลนาก จังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาในครั้งนี้มีจำนวน 41 คน จำนวน 2 ห้องเรียน ได้แก่ กลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มควบคุม ระยะเวลาที่ใช้ในการทำการทดลองจำนวน 4 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ แผนการสอนตามคู่มือครู และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยได้ทำการทดสอบก่อนและหลังทดลอง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูนั้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัตินั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู จึงกล่าวได้ว่าการสอนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัตินั้นสามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

กัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒน์ไทย (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพินิจวิทยา เขตธนบุรี จำนวน 35 คน แบ่งเป็นกลุ่มเก่ง จำนวน 10 คน กลุ่มปานกลาง จำนวน 15 คน กลุ่มอ่อน จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบประเมินงานปฏิบัติ แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ

การสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สุคนทิพย์ วัฒนามาระ (2539) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติกับนักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 2 โรงเรียนนายเรืออากาศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ นักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 40 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ 5 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอนแบบการจัดการเรียนรู้โดยมุ่งงานปฏิบัติ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งลักษณะของงานปฏิบัติที่ใช้นั้นเป็นงานปฏิบัติประเภทแบบสัมพันธ์เนื้อหา (Jigsaw Task) แบบการตัดสินใจ (Decision making) และแบบแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion Exchange) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัตินั้นมีคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามปกติ

งานวิจัยต่างประเทศ

ทอท (Toth. 2008: 285-315) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติในการพัฒนาการสอนไวยากรณ์ภาษาสเปนเป็นภาษาที่สองกับนักเรียนจำนวน 28 คน ซึ่งแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 53 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 25 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการทำการทดลอง 7 วัน วันละ 50 นาที โดยในวันที่ 1 และวันที่ 7 ได้มีการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเป็นจำนวน 25 นาที งานปฏิบัติที่ใช้เป็นงานปฏิบัติแบบค้นหาความแตกต่างของชิ้นงานที่ครูกำหนดให้ และงานปฏิบัติแบบการบรรยายภาพ ผลการวิจัยพบว่า จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนความสามารถในการเรียนรู้ด้านไวยากรณ์มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม จึงสรุปได้ว่าการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัตินั้นสามารถทำให้ความสามารถในการเรียนรู้ด้านไวยากรณ์ของผู้เรียนนั้นมีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น

โฟโตส และเอลลิส (Fotos; & Ellis. 1991: 605-625) ได้ทำการวิจัยศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติของนักเรียนในระดับวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่นซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ งานปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้หลักไวยากรณ์ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้หลักไวยากรณ์ก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัยค้นพบว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัตินั้นมีผลการเรียนดีกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ

อะบีดิน (Abidin. 1997: 12-19) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติในรูปแบบของโครงการ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 24 คน ซึ่งในแต่ละห้องนั้นได้แบ่งผู้เรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง จำนวน 14 สัปดาห์ ซึ่งเป็นการให้ผู้เรียนทำโครงการให้สมบูรณ์ โดยในแต่ละสัปดาห์นั้นเป็นการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 4 ชั่วโมง และอีก 1 ชั่วโมงเป็นเวลาสำหรับการทำกิจกรรมโครงการ ผลการศึกษาพบว่า การเรียนรู้โดยการใช้ผู้เรียนปฏิบัติโครงการนั้นสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนาน และกระตือรือร้นต่อการเรียนมากยิ่งขึ้น

เมอร์ฟี (Murphy. 2003: 352-359) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาว่าความแตกต่างของนักเรียนในด้านความรู้มีผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และประโยคที่ซับซ้อน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนจากประเทศต่าง ๆ ที่มาศึกษาต่อในประเทศอังกฤษ และกำลังเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แบบเรียนที่ได้รับการออกแบบโดยการใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติจำนวน 3 กิจกรรม กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติขั้นที่ 1 เน้นในด้านการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติขั้นที่ 2 เน้นด้านความถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์ และกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติขั้นที่ 3 เน้นการใช้ประโยคที่ซับซ้อน ผลการศึกษาพบว่าความแตกต่างของนักเรียนในด้านความรู้ มีผลต่อความสามารถในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จทั้ง 3 ด้าน คือด้านการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และประโยคที่ซับซ้อน

คิม (Kim. 2008: 285-315) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาประสิทธิภาพในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 64 คน โดยแบ่งออกเป็นจำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 มีจำนวนนักเรียน 34 คน ได้รับงานปฏิบัติที่มีระดับความยากง่ายแตกต่างกัน ได้แก่ ประเภทการอ่าน ประเภทการเติมข้อมูลที่ขาดหายไป และประเภทการแต่งเรื่อง ส่วนกลุ่มที่ 2 นั้นมีจำนวนนักเรียน 30 คน ได้รับการทำงานปฏิบัติที่มีระดับความยากง่ายอยู่ในระดับเดียวกัน โดยงานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างงานปฏิบัติที่มีลักษณะซับซ้อนกับงานปฏิบัติที่มีลักษณะเรียบง่าย ซึ่งใช้เวลาในการทำการทดลองจำนวน 2 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้งานปฏิบัติที่มีลักษณะซับซ้อนคือมีระดับความยากง่ายแตกต่างกันออกไปนั้นสามารถทำให้การเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้งานปฏิบัติที่มีลักษณะเรียบง่ายคือมีระดับความยากง่ายในระดับเดียวกันนั้นไม่สามารถพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนเลย

ทาวาโคลี และฟอสเตอ (Tavakoli; & Foster. 2008: 439-464) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาศามารถในด้านกรพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยการใช้กิจกรรมมุงงานปฏิบัติ จุดมุงหมายของการวิจัยคือการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนในด้านความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว และความซับซ้อนของไวยากรณ์ โดยการใชงานปฏิบัติที่มีลักษณะแตกต่างกัน คือ เป็นงานปฏิบัติที่มีความเรียบง่ายกับงานปฏิบัติที่มีความซับซ้อน โดยทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งมีจำนวนนักเรียน 40 คน เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 19-47 ปีได้รับงานปฏิบัติที่มีความซับซ้อน ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งมีจำนวน 60 คน เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 19-45 ปีได้รับงานปฏิบัติที่มีความเรียบง่าย โดยงานปฏิบัติที่ใช้นั้นเป็นงานปฏิบัติในลักษณะให้ผู้เรียนเล่าเรื่องจากภาพเหตุการณ์ที่กำหนดให้ ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับงานปฏิบัติที่มีความซับซ้อนนั้นสามารถทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในด้านความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว และความซับซ้อนของหลักไวยากรณ์ได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับงานปฏิบัติที่มีความเรียบง่าย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรูแบบมุงงานปฏิบัตินั้นทำให้ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในทักษะต่าง ๆ ดีมากขึ้น และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้น ซึ่งในแต่ละขั้นตอนของการเรียนรูแบบกิจกรรมมุงงานปฏิบัติเน้นสนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการใช้ภาษาโดยการให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง รูปแบบภาษาที่ผู้เรียนได้เรียนรู้นั้นมีลักษณะที่มีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง เมื่อผู้เรียนเรียนแล้วสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของรูปแบบภาษาและยังเป็นการทำให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำวิธีการจัดการเรียนรูแบบการใช้กิจกรรมมุงงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) ตามหลักแนวคิดและทฤษฎีของ สกิน (Skehan. 1998: 53-58), เอลลิส (Ellis. 2003: 243-262), วิลลิส และวิลลิส (Willis, Jane; Willis, Dave. 1996: 53-58) ในการดำเนินการจัดการเรียนรู ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) และขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมมุงงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษมาแล้วจำนวน 4 ปี ได้มีพื้นฐานความรู้และมีความคุ้นเคยกับประโยคหรือภาษา่าง่าย ๆ ที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล การแสดงความต้องการและความรู้สึกของตนเอง และบทสนทนาต่าง ๆ ใน

สถานการณ์ใกล้ตัว น่าจะนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) มาลองใช้ได้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมมุ่งงานปฏิบัตินั้นผู้วิจัยเห็นว่าเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ภาษาจากการที่ผู้เรียนได้เป็นผู้ปฏิบัติจริง โดยลักษณะของกิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่ผู้เรียนได้ปฏิบัตินั้นสามารถทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาในด้านการสื่อสารที่มีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง ผู้เรียนสามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตจริงได้ อีกทั้งผู้เรียนยังได้เรียนรู้รูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาและได้สร้างสรรค์ชิ้นงานทางภาษาด้วยตัวของผู้เรียนเอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียน ศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ อ 13101 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 8 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 320 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร เป็นจำนวนนักเรียน 40 คน ซึ่งมีประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาแล้วจำนวน 4 ปี คือ ระดับชั้นอนุบาล 1 ระดับชั้นอนุบาล 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในรายวิชา อ 11101 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในรายวิชา อ 12101 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ อ 13101 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษเก่ง ปานกลาง และอ่อนคละกัน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากมา 1 ห้องเรียน เป็นจำนวนนักเรียน 40 คน

ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โดยใช้เวลาในการทดลองสอนจริง 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 24 ชั่วโมง ทั้งนี้ใช้เวลาในการทดสอบก่อนทำการทดลอง จำนวน 2 ชั่วโมง และรวมเวลาในการทดสอบหลังทำการทดลองจำนวน 2 ชั่วโมง รวมเป็นเวลาทั้งหมด 28 ชั่วโมง โดยในสัปดาห์ที่ 1 และสัปดาห์ที่ 2 เป็นการปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจแก่ผู้เรียน

ถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ต่อจากนั้นเริ่มทำการทดสอบก่อนทำการทดลองในสัปดาห์ที่ 3 และเริ่มทำการทดลองในสัปดาห์ที่ 4-15 แล้วจึงทำการทดสอบหลังทำการทดลองในสัปดาห์ที่ 16

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ
2. แบบบันทึกหลังสอน
3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ (Pretest-Posttest)
4. เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
5. แบบประเมินงานปฏิบัติ
6. แบบบันทึกการเรียนรู้

1. แผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ ดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติและการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

1.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะนำมาทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยพิจารณาจากหนังสือ เอกสาร และสื่อที่พบในชีวิตประจำวัน โดยให้มีระดับความยากง่ายของจำนวนคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาในระดับเดียวกันกับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วนำมาทำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 เรื่อง ดังตาราง 1

ตาราง 1 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการ สอนที่	คาบที่	เนื้อหา/ หัวข้อ	หน้าที่ทางภาษา	โครงสร้างทาง ไวยากรณ์	งานปฏิบัติ
1	1-6	Location	การถามและ บรรยายตำแหน่ง ของสิ่งของ Asking and describing the places of things	- Where is the book? It is on the desk.	การวาดรูปห้องเรียนใน ฝัน แล้วค้นหาสิ่งของที่ วางอยู่ในตำแหน่ง ต่างกันในรูปแบบ และ การบรรยายตำแหน่ง ของสิ่งของต่าง ๆ ใน รูปภาพ
2	7-12	Hobbies	การสนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูล เกี่ยวกับกิจกรรม ในยามว่าง Talking about free time activity	- What is your hobby? I play football.	การทำกิจกรรมค้นหา เพื่อน (Find your partner) ที่ชอบงาน อดิเรกเหมือนกับตัวเอง และรายงานเกี่ยวกับ งานอดิเรกของตนเอง ให้เพื่อนฟัง
3	13-18	Foods and Drinks	การสนทนาพูดคุย เกี่ยวกับอาหาร และเครื่องดื่ม Talking about food and drink	- What do you want to eat/drink? I want some cake. I want some juice.	การเลือกรายการ อาหารและเครื่องดื่ม สำหรับจัดงานเลี้ยงวัน เกิดและรายงานให้ เพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ฟัง
4	19-24	Possession	การถามและตอบ เกี่ยวกับสิ่งของว่า เป็นของใคร Asking and answering about the possession of things	- Whose book is it? It is Tom's book.	การเล่นเกมทายสิ่งของ ว่าของสิ่งนั้นเป็นของ ใคร และวาดรูปสิ่งของ ของบุคคลในครอบครัว แล้วออกมารายงาน และนำเสนอว่าของสิ่ง นั้นเป็นของใคร

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนแบบมุ่งงานปฏิบัติตามแนวคิดของ สกิน (Skehan. 1998: 137-151), เอลลิส (Ellis. 2003: 243-262), วิลลิสและวิลลิส (Willis, Jane; & Willis, Dave. 1996: 53-58) ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับขั้นตอนให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

1.3.1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่เตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนก่อนลงมือทำงานปฏิบัติ ได้แก่ การแนะนำหัวข้อ วิธีการทำงานปฏิบัติ การเตรียมคำศัพท์และสำนวนใหม่ที่ผู้เรียนต้องใช้ในการทำงานปฏิบัติ

1.3.2 ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ลงมือทำงานปฏิบัติ โดยผู้เรียนอาจทำงานเดี่ยว เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1.3.2.1 ขั้นค้นคว้า เป็นการให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าคำศัพท์ รูปแบบสำนวน โครงสร้างภาษาที่ต้องใช้ในการทำงานปฏิบัติจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Picture Dictionary บัตรภาพ บัตรคำ หรือสื่อการเรียนรู้อื่น ๆ รวมทั้งครูผู้สอนคอยเป็นแหล่งความรู้ให้แก่ผู้เรียนในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการทราบ

1.3.2.2 ขั้นปฏิบัติ เป็นการให้ผู้เรียนได้ลงมือทำงานปฏิบัติที่ครูผู้สอนเป็นผู้ออกแบบให้แก่ผู้เรียน โดยผู้เรียนอาจทำงานเดี่ยว เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

1.3.2.3 ขั้นรายงานผลเพื่อการวิเคราะห์ภาษา เป็นการให้ผู้เรียนได้ทำการจดบันทึกภาษาที่ใช้จริงในขั้นการทำงานปฏิบัติลงในแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ส่วนที่ 1 ที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นให้แก่ผู้เรียน โดยที่ครูผู้สอนคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่ผู้เรียน และเมื่อนักเรียนได้ทำการบันทึกเสร็จเรียบร้อยแล้วนักเรียนต้องออกมารายงานผลในสิ่งที่นักเรียนได้ทำการบันทึกหน้าชั้นเรียน

1.3.3 ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) ในขั้นตอนนี้มีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนและมองถึงสิ่งที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จต่อการเรียนรู้ภาษาของตนเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1.3.3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) ในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนสอนเพิ่มเติมในสิ่งที่พบว่าเป็นปัญหา แล้วแจกใบความรู้ให้แก่ผู้เรียนเพื่อทำการวิเคราะห์ที่ผิดที่ถูกต้องและแก้ไขรูปแบบโครงสร้างทางภาษานั้นให้ถูกต้อง โดยทำการบันทึกลงในแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ส่วนที่ 2

1.3.3.2 ขั้นฝึกใช้ภาษา (Practice) เป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมาย เพื่อให้เกิดความชำนาญและความคล่องแคล่ว

1.4 นำแผนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนำเสนอต่อผู้ควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบข้อบกพร่องและพิจารณา รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะโดยมีเกณฑ์การตรวจคือในด้านความชัดเจนและความถูกต้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา และความสอดคล้องของการประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปหาประสิทธิภาพโดยการให้เกณฑ์ 80/80 นั่นคือ 80 ตัวแรกเป็นค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน โดยคิดได้จากการนำคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนที่ได้จากผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่ได้รับมอบหมายทั้ง 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 80 และ 80 ตัวหลังเป็นคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจากการเรียนทำแบบทดสอบหลังการเรียน คิดเป็นร้อยละ 80 โดยดำเนินการหาครั้งนี้ นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองสอน (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน และนำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Posttest) ทำการทดสอบหลังเรียนแก่ผู้เรียน จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทำงานปฏิบัติทั้งหมด และจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมาคำนวณหาประสิทธิภาพของแผนการสอนตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อทำการหาค่าประสิทธิภาพของแผนการสอนได้ค่าประสิทธิภาพของแผนการสอน E1/E2 เท่ากับ 91.25/84.83 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข หน้า 80)

1.7 นำแผนการเรียนรู้ที่ได้แก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพเรียบร้อยแล้วไปดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน

2. แบบบันทึกหลังสอน

ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาตำราและเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบบันทึกหลังสอนจากหนังสือการบูรณาการการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (ศรินทิพย์ รักษาสัตย์ และอ. สัมฤทธิ์ คลังภูเขียว. 2545: 37, 43), แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) (วัชรพงศ์ โกมุทธรรม วิบูลย์; และคนอื่น ๆ. 2546), คู่มือการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ (Teacher Book 3 Express English. 2551) มาสร้างแบบบันทึกหลังสอน ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ประเด็นหลักที่สำคัญ ได้แก่ สิ่งที่เป็นไปตามแผนการสอน สิ่งที่ไม่เป็นไปตามแผนการสอน และแนวทางแก้ไข (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก หน้า 61)

2.2 นำแบบบันทึกหลังสอนที่สร้างขึ้นเสนอผู้ควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม จากนั้นนำไปปรับปรุงและแก้ไข

2.3 นำแบบบันทึกหลังสอนที่ได้แก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพเรียบร้อยแล้วไปดำเนินการโดยผู้วิจัยเป็นผู้นบันทึก

3. สร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

โดยศึกษาจากแนวทางการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษจากหนังสือมูลสารการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ (เยาวดี วิบูลย์ศรี. 2540), การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (อัฉรา วงศ์โสธร. 2539), Classroom Testing (Heaton, J.B. 1990), Modern Language Testing (Dr. Vinit Phinit-Akson. 1976), Testing English as a Second Language (Harris, David P. 1969) โดยให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังวิชาภาษาอังกฤษ อ 13101

3.1 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งแบบทดสอบแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 Listening Test เป็นแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ คะแนนเต็ม 15 คะแนน ตอนที่ 2 Speaking Test เป็นแบบอัตนัยจำนวน 2 ข้อ คะแนนเต็ม 15 คะแนน รวมเป็น 30 คะแนน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก หน้า 68-72)

3.2 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นนำเสนอต่อผู้ควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของหลักภาษารวมทั้งความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 117)

+1 = แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 = ไม่แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 = แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แล้วนำค่าจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยคัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5-1.0 แล้วนำแบบทดสอบมาแก้ไข

3.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่ได้แก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาแล้วจำนวน 4 ปีจำนวน 1 ห้องเรียน สำหรับแบบทดสอบฟังนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หา

ค่าความยากง่าย (Difficulty) (p) และหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) (r) โดยกำหนดการให้คะแนน ข้อตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ข้อให้ 0 คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้ไปหาค่าความยากง่าย โดยใช้สัดส่วน 50% ในการแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 117) และหาค่าอำนาจจำแนก แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่างช่วง .35 - .78 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .25 - .65 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข หน้า 81) จากนั้นนำแบบทดสอบที่ได้ค่าตามเกณฑ์ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร K-R 20 ของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 ส่วนแบบทดสอบพูดหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผู้วิจัยและเพื่อนผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.83

4. เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาตำราและเอกสารเกี่ยวกับเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากหนังสือ Classroom Testing (Heaton, J.B. 1990: 70-71)

4.2 สร้างเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามแนวของฮีตัน (Heaton, J.B. 1990: 70-71) ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

- ความคล่อง 3 คะแนน
- รูปแบบโครงสร้างภาษา 3 คะแนน
- เนื้อหา 3 คะแนน
- การออกเสียง 3 คะแนน

นำเกณฑ์การตรวจให้คะแนนที่สร้างขึ้นเสนอผู้ควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไข นำเกณฑ์การตรวจให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ได้แก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพเรียบร้อยแล้วไปดำเนินการโดยผู้วิจัยเป็นผู้ประเมิน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก หน้า 76)

5. แบบประเมินงานปฏิบัติ

ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

5.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินงานปฏิบัติของจาคอบส์ และคนอื่น ๆ (Jacobs; et al. 1981: 69-105) กัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒนาไทย (2548: 79-80) และสุภัทรา ราชานนต์ (2551: 84-87) จากนั้นจึงสร้างแบบประเมินงานปฏิบัติที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 3 ระดับในแต่ละด้านของรายการประเมิน ซึ่งมีจำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเนื้อหา ด้านการเรียบเรียง ด้านการใช้ภาษา ด้านการจัดรูปแบบของงานปฏิบัติ และด้านการนำเสนอผลงาน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก หน้า 78) และได้กำหนดน้ำหนักของตัวเลือกที่เป็นเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.00 หมายถึง การทำงานปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ดี

ค่าเฉลี่ย 0.50 – 1.49 หมายถึง การทำงานปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์พอใช้

ค่าเฉลี่ย 0.00 – 0.49 หมายถึง การทำงานปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ปรับปรุง

5.2 นำเกณฑ์การประเมินงานปฏิบัติที่สร้างขึ้นเสนอผู้ควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไข

5.3 นำเกณฑ์การประเมินงานปฏิบัติที่ได้แก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพเรียบร้อยแล้วไปดำเนินการ

6. แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)

ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

6.1 ศึกษาตำราและเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ของ Diaz-Maggioli; & Gabrie, H. (2003: 11-13), Angelo, T.A.; & Cross, K.P. (1993: 148-153), Anderson, N. (2004: 29-31) จากนั้นจึงสร้างแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ที่ครอบคลุมไปด้วย 4 ประเด็น คือ คำศัพท์ ภาษาที่ใช้สื่อสาร สิ่งที่นักเรียนต้องการทราบเพิ่มเติม และสิ่ง que นักเรียนได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรม (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก หน้า 67)

6.2 นำแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ที่สร้างขึ้นเสนอผู้ควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไข

6.3 นำแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ที่ได้แก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพเรียบร้อยแล้วไปดำเนินการโดยผู้เรียนเป็นผู้บันทึก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2528: 74) ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังแสดงตามตาราง 2

ตาราง 2 แบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T1	X	T2

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

T ₁	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
T ₂	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)
E	แทน	กลุ่มทดลอง (Experimental group)
R	แทน	กลุ่มตัวอย่าง (Random Selection)
X	แทน	การจัดการทดลอง

2. การดำเนินการทดลอง

2.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มทดลองโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

2.2 ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนให้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้แผนการเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงาน จำนวน 4 แผน ใช้ระยะเวลาในการสอนจำนวน 24 ชั่วโมง ในระหว่างการทดลอง ผู้วิจัยประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนทุก ๆ แผนการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้ในการอภิปรายสรุป

2.3 ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับกลุ่มทดลองโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษซึ่งเป็นชุดเดียวกับการทำการทดสอบก่อนเรียน

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณระดับความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองโดยหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ (Mean) ของคะแนน และค่าร้อยละ

2. เปรียบเทียบความต่างของคะแนนความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test แบบ dependent samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 161)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 คะแนนเฉลี่ย $\bar{X}$ (Mean) ของคะแนนเพื่อเป็นค่าพื้นฐานในการทดสอบสมมติฐาน

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคะแนนเพื่อเป็นค่าพื้นฐานในการทดสอบสมมติฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ประกอบด้วย

2.1 ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เกณฑ์ 80/80 (เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิตย์. 2528: 295) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นก่อนนำไปใช้จริง

2.2 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (IOC) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบทดสอบที่สร้างขึ้นว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนด

2.3 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ใช้การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย เพื่อตรวจสอบว่าแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นนั้นมีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด

2.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบบปรนัยโดยใช้สูตร K-R 20 ของคูเดอริชาร์ดสัน และแบบอัตนัยโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อตรวจสอบว่าแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นนั้นมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด

2.5 รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกหลังสอนและแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) มาทำการวิเคราะห์เนื้อหา และนำเสนอในรูปแบบของความเรียง

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ประกอบด้วย

เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test แบบ dependent Samples

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการสอนที่ใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โดยมีสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิเคราะห์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
$\sum D$	แทน	ผลรวมความต่างของคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมความต่างของคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลองยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบที (t-distribution)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ผลของการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. เปรียบเทียบผลของการสอนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
3. วิเคราะห์การประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
4. วิเคราะห์การทำการบันทึกหลังสอนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
5. วิเคราะห์การทำการบันทึกการเรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลของการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมาหาค่าของผลการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ ผลปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลคะแนนทดสอบความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ

นักเรียน เลขที่	คะแนนสอบ		ผลการพัฒนา ความสามารถด้านการ ฟัง-พูดภาษาอังกฤษ	ร้อยละ
	ก่อนการทดลอง (30 คะแนน)	หลังการทดลอง (30 คะแนน)		
1	8	27	19	31.67
2	9	26	17	28.33
3	6	21	15	25.00
4	8	25	17	28.33
5	5	22	17	28.33
6	15	26	11	18.33
7	6	14	8	13.33
8	8	14	6	10.00
9	9	21	12	20.00
10	18	20	2	3.33
11	6	14	8	13.33
12	11	21	10	16.67
13	21	30	9	15.00

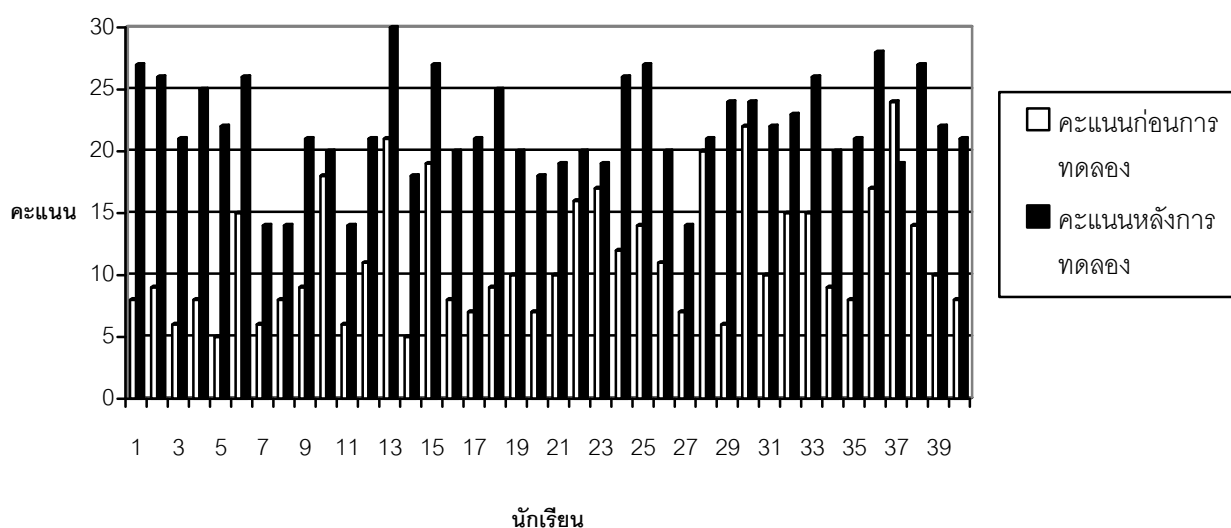
ตาราง 3 (ต่อ)

นักเรียน เลขที่	คะแนนสอบ		ผลการพัฒนา ความสามารถด้านการ ฟัง-พูดภาษาอังกฤษ	ร้อยละ
	ก่อนการทดลอง (30 คะแนน)	หลังการทดลอง (30 คะแนน)		
14	5	18	13	21.67
15	19	27	8	13.33
16	8	20	12	20.00
17	7	21	14	23.33
18	9	25	16	26.67
19	10	20	10	16.67
20	7	18	11	18.33
21	10	19	9	15.00
22	16	20	4	6.67
23	17	19	2	3.33
24	12	26	14	23.33
25	14	27	13	21.67
26	11	20	9	15.00
27	7	14	7	11.67
28	20	21	1	1.67
29	6	24	18	30.00
30	22	24	2	3.33
31	10	22	12	20.00
32	15	23	8	13.33
33	15	26	11	18.33

ตาราง 3 (ต่อ)

นักเรียน เลขที่	คะแนนสอบ		ผลการพัฒนา ความสามารถด้านการ ฟัง-พูดภาษาอังกฤษ	ร้อยละ
	ก่อนการทดลอง (30 คะแนน)	หลังการทดลอง (30 คะแนน)		
34	9	20	11	18.33
35	8	21	13	21.67
36	17	28	11	18.33
37	24	19	-5	8.33
38	14	27	13	21.67
39	10	22	12	20.00
40	8	21	13	21.67

จากคะแนนการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติข้างต้นสามารถแสดงเป็นแผนภูมิได้ดังภาพประกอบ 1 นี้

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิแสดงคะแนนการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ

จากตาราง 3 และภาพประกอบ 1 พบว่าความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติโดยรวมเพิ่มสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ โดยนักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นเกินร้อยละ 30 ขึ้นไป มีจำนวน 2 คน มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นเกินร้อยละ 25 ขึ้นไป มีจำนวน 5 คน มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นเกินร้อยละ 20 ขึ้นไป มีจำนวน 11 คน มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นต่ำกว่าร้อยละ 20 มีจำนวน 7 คน มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นต่ำกว่าร้อยละ 15 มีจำนวน 8 คน มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นต่ำกว่าร้อยละ 10 มีจำนวน 6 คน และที่น่าสนใจนักเรียนมีพัฒนาการลดลงร้อยละ 8.33 มีจำนวน 1 คน

2. เปรียบเทียบผลของการสอนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

เมื่อนำคะแนนที่ได้จากความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมาหาผลต่างของคะแนนความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ และวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples ผลปรากฏดังตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ

ความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}$	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนการทดลอง	40	11.50	5.14	413	5289	12.74**
หลังการทดลอง	40	21.83	4.04			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 4 พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติมีความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง คือ 11.50 และหลังการทดลอง คือ 21.83 แสดงว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติช่วยให้ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น

3. วิเคราะห์การประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

การประเมินงานปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ใช้แบบประเมินงานปฏิบัติทำการประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนในระหว่างทำการทดลองเป็นรายบุคคล โดยทำการประเมินงานปฏิบัติตั้งแต่แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-4 แล้วได้นำผลคะแนนจากการประเมินดังกล่าวมาหาค่าเฉลี่ย ผลปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติโดยการประเมินตามสภาพจริง

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3		แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
เนื้อหา (2 คะแนน)	1.43	0.68	1.63	0.49	1.70	0.46	1.88	0.33
การเรียบเรียง (2 คะแนน)	1.35	0.66	1.58	0.50	1.65	0.48	1.83	0.38
การใช้ภาษา (2 คะแนน)	1.38	0.67	1.60	0.54	1.65	0.48	1.75	0.44
การจัดรูปแบบของ งานปฏิบัติ (2 คะแนน)	1.33	0.65	1.58	0.50	1.60	0.50	1.68	0.47
การนำเสนอผลงาน (2 คะแนน)	1.40	0.59	1.50	0.51	1.50	0.50	1.60	0.50

จากตาราง 5 พบว่าผลการประเมินงานปฏิบัติในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ ซึ่งได้รับการประเมินตามรายการประเมินงานปฏิบัติโดยรวมมีแนวโน้มการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูดที่สูงขึ้น

4. วิเคราะห์การทำงานฉบับที่กหลังสอนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการทำงานฉบับที่กหลังสอนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนใน 3 ด้าน คือ สิ่งที่เป็นไปตามแผนการสอน สิ่งที่ไม่เป็นไปตามแผนการสอน และแนวทางแก้ไขของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้นำมาวิเคราะห์เนื้อหา โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 สิ่งที่เป็นไปตามแผนการสอน พบว่านักเรียนให้ความสนใจ ให้ความร่วมมือ มีความตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการทำงานปฏิบัติต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนได้มอบหมาย นักเรียนได้มีการฝึกใช้ภาษาเป้าหมายด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษจากการทำงานปฏิบัติที่หลากหลายและท้าทาย ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีความสนุกสนาน และมีความกระตือรือร้นต่อการร่วมกิจกรรมได้เป็นอย่างมาก จนสามารถทำงานปฏิบัติได้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงส่งผลทำให้พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดของนักเรียนได้เพิ่มสูงขึ้น

4.2 สิ่งที่ไม่เป็นไปตามแผนการสอน พบว่ามีนักเรียนในบางส่วนประสบปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้แตกต่างกันออกไป ได้แก่ นักเรียนเกิดความสับสนไม่เข้าใจวิธีการทำงานปฏิบัติในบางขั้นตอน นักเรียนไม่สามารถจดจำคำศัพท์บางคำที่ใหม่และยากในบทเรียนได้ นักเรียนไม่กล้าแสดงออกต่อการร่วมกิจกรรมทางภาษาทำให้นักเรียนมีการแสดงออกต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพียงเล็กน้อย นักเรียนมีปัญหาในการทำงานปฏิบัติที่เป็นลักษณะของกิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนไม่ได้รับการยอมรับที่จะเข้าร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อน ๆ นักเรียนมีความไม่มั่นใจในตนเอง มีความกลัวเขินอายไม่กล้าที่จะออกมาพูดรายงานและนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และงานปฏิบัติแบบการเล่นเกมนั้นนักเรียนจะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมาก นักเรียนเกิดความสนุกสนานจนกระทั่งส่งเสียงดังรบกวนห้องเรียนข้างเคียงได้ จึงเป็นอุปสรรคต่อการแสดงออกในการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนได้ไม่เต็มตามศักยภาพ

4.3 แนวทางแก้ไข แนวทางแก้ไขสำหรับสิ่งที่ไม่เป็นไปตามแผนการสอนนั้น คือ ครูผู้สอนควรทำการชี้แจงและอธิบาย พร้อมทั้งสาธิตวิธีการทำงานปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนให้แก่ นักเรียน จนนักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อนก่อนที่จะให้นักเรียนลงมือทำงานปฏิบัติ นักเรียนที่ไม่สามารถจดจำคำศัพท์ที่ใหม่และยากในบทเรียน ควรแก้ปัญหาด้วยการที่ครูผู้สอนควรทำการสอนคำศัพท์ที่ใหม่และยากในบทเรียนให้แก่ นักเรียนจนนักเรียนเกิดความมั่นใจในคำศัพท์เหล่านั้นเสียก่อนก่อนที่จะให้นักเรียนลงมือทำงานปฏิบัติ นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงออกต่อการร่วมกิจกรรมทางภาษา ควรแก้ปัญหาด้วยการที่ครูผู้สอนควรฝึกฝนให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่กล้าแสดงออกต่อการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น และควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาให้มีความน่าสนใจ สนุกสนาน

กระตุ้นให้นักเรียนมีความต้องการที่จะร่วมกิจกรรมทางภาษา นักเรียนที่มีปัญหาในการทำกิจกรรมคู่ และกลุ่มนั้น ควรแก้ปัญหาโดยการที่ครูผู้สอนควรจับคู่หรือจัดกลุ่มให้นักเรียนด้วยความยุติธรรมไม่ควรให้นักเรียนจับคู่หรือจัดกลุ่มกันเอง นักเรียนที่มีความกลัวและอายต่อการออกมารายงานหรือนำเสนอหน้าชั้นเรียนนั้นครูผู้สอนควรแก้ปัญหาด้วยการฝึกให้นักเรียนออกมารายงานร่วมกันเป็นกลุ่มก่อน จากนั้นจึงฝึกให้นักเรียนออกมารายงานเป็นคู่ แล้วจึงเป็นการฝึกให้นักเรียนออกมารายงานแบบเดี่ยว และควรใช้เวลาในการฝึกซ้อมหรือเตรียมตัวแก่นักเรียนอย่างเพียงพอก่อนที่จะให้นักเรียนออกมารายงานหรือนำเสนอหน้าชั้นเรียน ส่วนแนวทางแก้ไขสำหรับงานปฏิบัติแบบการเล่นเกมที่อาจจะส่งเสียงดังรบกวนห้องเรียนข้างเคียงได้นั้น ครูผู้สอนควรจัดหาห้องเรียนที่มีความเหมาะสมต่อการทำกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อให้นักเรียนได้มีการแสดงออกต่อการเรียนรู้ภาษาได้อย่างเต็มที่

5. วิเคราะห์การทำการบ้านที่กการเรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการทำการบ้านที่กการเรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในด้านคำศัพท์ ภาษาที่ใช้สื่อสารสิ่งที่นักเรียนต้องการทราบเพิ่มเติม และสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้จากการทำกิจกรรมนำมาวิเคราะห์เนื้อหาโดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 ส่วนที่ 1 ศัพท์และภาษาที่นักเรียนใช้ในขณะทำกิจกรรม ด้านคำศัพท์ที่นักเรียนได้ใช้ไปในขณะทำกิจกรรมนั้นพบว่าเป็นคำศัพท์ที่มีความสอดคล้องต่อเนื้อหาสาระของภาษาเป้าหมาย นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องตรงตามเนื้อหา ด้านภาษาที่ใช้สื่อสารนั้นพบว่าภาษาที่นักเรียนได้ใช้สื่อสารไปในขณะทำกิจกรรมนั้นโดยส่วนใหญ่แล้วนักเรียนได้ใช้รูปแบบสำนวนโครงสร้างภาษาได้ถูกต้องตรงตามเนื้อหาสาระของภาษาเป้าหมาย แต่รูปแบบโครงสร้างของภาษาเป้าหมายที่นักเรียนได้ใช้ไปนั้นยังไม่มี ความถูกต้องตามรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษา ซึ่งต้องได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง ส่วนในด้านสิ่งที่นักเรียนต้องการทราบเพิ่มเติมนั้นพบว่านักเรียนต้องการทราบเกี่ยวกับความถูกต้องของรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายที่ได้ใช้ไป

5.2 ส่วนที่ 2 ศัพท์และภาษาที่นักเรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ในด้านคำศัพท์พบว่า เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนได้เรียนรู้เพิ่มเติมจากการรายงานผลการใช้ภาษาของเพื่อน ๆ ส่วนด้านภาษาที่ใช้สื่อสารนั้นเป็นรูปแบบโครงสร้างภาษาที่มีความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมาย และด้านสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมนั้นพบว่านักเรียนได้มีการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งได้เรียนรู้รูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาที่ถูกต้อง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. ศึกษาผลของการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. เปรียบเทียบผลของการสอนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติมีความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติหลังการทดลองเพิ่มสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง
2. การประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนตั้งแต่แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-4 พบว่าโดยรวมแล้วนักเรียนมีแนวโน้มการใช้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดที่เพิ่มสูงขึ้น
3. การทำการบันทึกหลังสอนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่านักเรียนให้ความสนใจ ให้ความร่วมมือ มีความตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการทำงานปฏิบัติต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนได้มอบหมาย นักเรียนได้มีการฝึกใช้ภาษาเป้าหมายด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษจากการทำงานปฏิบัติที่หลากหลายและท้าทาย ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีความสนุกสนาน และมีความกระตือรือร้นต่อการร่วมกิจกรรมได้เป็นอย่างมาก จนสามารถทำงานปฏิบัติได้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงส่งผลทำให้พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดของนักเรียนได้เพิ่มสูงขึ้น

4. การทำการบันทึกการเรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่า

4.1 ส่วนที่ 1 ศัพท์และภาษาที่นักเรียนใช้ในขณะทำกิจกรรม ในด้านคำศัพท์พบว่า คำศัพท์ที่นักเรียนได้ใช้ไปในขณะทำกิจกรรมนั้นเป็นคำศัพท์ที่มีความสอดคล้องต่อเนื้อหาสาระของ ภาษาเป้าหมาย ด้านภาษาที่ใช้สื่อสารนั้นพบว่าภาษาที่นักเรียนได้ใช้สื่อสารไปในขณะทำกิจกรรมนั้น โดยส่วนใหญ่แล้วนักเรียนได้ใช้รูปแบบสำนวน โครงสร้างภาษาได้ถูกต้องตรงตามเนื้อหาสาระของ ภาษาเป้าหมาย แต่รูปแบบโครงสร้างของภาษาเป้าหมายที่นักเรียนได้ใช้ไปนั้นยังไม่มี ความถูกต้อง ตามรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษา ซึ่งต้องได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง ส่วนในด้านสิ่ง ที่นักเรียน ต้องการทราบเพิ่มเติมนั้นพบว่านักเรียนต้องการทราบเกี่ยวกับความถูกต้องของรูปแบบโครงสร้าง ไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมาย

4.2 ส่วนที่ 2 ศัพท์และภาษาที่นักเรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ในด้านคำศัพท์พบว่า นักเรียนได้เรียนรู้เพิ่มเติมจากการรายงานผลการใช้ภาษาของเพื่อน ๆ กลุ่มอื่น ๆ ด้านภาษาที่ใช้ สื่อสารนั้นพบว่าภาษาที่ใช้สื่อสารเป็นรูปแบบโครงสร้างภาษาที่มีความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของ ภาษาเป้าหมาย และด้านสิ่ง ที่นักเรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมพบว่านักเรียนได้มีการพัฒนาการใช้ ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดเพิ่มมากขึ้น และได้เรียนรู้รูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาที่ถูกต้อง

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับผลการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการ ฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบาง ขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถนำผลมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่ง งานปฏิบัติหลังการทดลองเพิ่มสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

สามารถอภิปรายได้ว่า จากผลคะแนนทดสอบความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติดังจะเห็นได้จาก ตาราง 3 พบว่า จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ผลปรากฏว่าความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่ม สูงขึ้น โดยนักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละ 1.60-31.67 เป็นจำนวน 39 คน มีเพียงนักเรียน จำนวน 1 คนเท่านั้นที่มีผลการพัฒนาลดลงหลังได้รับการทดลองคือร้อยละ 8.33 ซึ่งสามารถอภิปราย ได้ดังนี้

1.1 นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองเพิ่มขึ้น 18-19 คะแนน มีจำนวน 2 คน ถือว่าผลการพัฒนาเพิ่มขึ้นในระดับมาก สาเหตุเนื่องจากว่านักเรียนมีความสนใจ มีความตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการทำงานปฏิบัติในทุก ๆ งานปฏิบัติที่ได้มอบหมายให้ไม่ว่าจะเป็นงานปฏิบัติที่นักเรียนต้องทำเดี่ยว ทำเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม นักเรียนก็สามารถทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี มีความกระตือรือร้น และมีความรับผิดชอบที่จะทำงานปฏิบัติให้เสร็จบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงส่งผลทำให้นักเรียนได้เกิดการพัฒนาศักยภาพภาษาเป้าหมายด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้มากยิ่งขึ้น ดังคำกล่าวของการ์ดเนอร์ และแลมเบิร์ต (Gardner; & Lambert. 1972: 126) ได้กล่าวว่า การมีนิสัยการเรียนที่ดี มีความสนใจในการเรียนจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.2 นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองเพิ่มขึ้น 15-17 คะแนน มีจำนวน 5 คน ถือว่าผลการพัฒนาเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างมาก สาเหตุเนื่องจากว่านักเรียนมีความสนใจ เอาใจใส่ ให้ความร่วมมือต่องานปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายให้ได้เป็นอย่างดี แต่นักเรียนประสบปัญหาในด้านคำศัพท์ที่ใหม่และยากในบทเรียน นักเรียนไม่สามารถจดจำคำศัพท์เหล่านั้นได้ จึงทำให้การฝึกใช้ภาษาเป้าหมายในการสนทนาได้ตอบสื่อสารกันและกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนไม่ประสบความสำเร็จ เพราะเนื่องจากคำศัพท์ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการใช้สนทนาสื่อสารกันหากไม่รู้คำศัพท์ก็จะทำให้การสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จ ดังคำกล่าวที่ว่า คำศัพท์มีความสำคัญยิ่งเพราะเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษาหากผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ก็สามารถนำคำศัพท์มาสร้างเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้น เช่น วลี ประโยคได้ (Ghadessy. 1998: 24) ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรทำการสอนคำศัพท์ที่ใหม่และยากในบทเรียนให้แก่ นักเรียนจนนักเรียนเกิดความแม่นยำเสียก่อนก่อนที่จะให้นักเรียนลงมือทำงานปฏิบัติ

1.3 นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองเพิ่มขึ้น 10-14 คะแนน มีจำนวน 18 คน ถือว่าผลการพัฒนาเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง สาเหตุเนื่องจากว่านักเรียนประสบปัญหาการทำงานที่ต้องปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ คนอื่น ๆ ในชั้นเรียน นั่นคืองานปฏิบัติที่นักเรียนต้องทำเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม นักเรียนไม่ได้รับการยอมรับในการร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อน ๆ นักเรียนจึงสามารถแสดงบทบาทและมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาได้เพียงเล็กน้อย จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถฝึกใช้ภาษาเป้าหมายด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้อย่างเต็มตามศักยภาพ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างมาก ดังเช่นงานวิจัยของเดวิด (David. 1971) ได้ทำการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียนมากจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียนน้อย ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรแก้ปัญหาด้วยการจัดคู่หรือจัดกลุ่ม

ให้นักเรียนไม่ควรให้นักเรียนจัดคู่หรือจัดกลุ่มกันเอง โดยให้นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนภาษาที่เก่ง ปานกลาง และอ่อนได้อยู่ร่วมกลุ่มเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของสลาบิน (Slavin. 1995: 3-8) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มนั้นสามารถทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และให้ความช่วยเหลือในการเรียนซึ่งกันและกัน โดยที่สมาชิกแต่ละคนภายในกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่างกัน คือ ผู้เรียนที่มีความสามารถมาก ปานกลาง และน้อย

1.4 นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองเพิ่มขึ้น 1-4 คะแนน มีจำนวน 5 คน ถือว่าผลการพัฒนาเพิ่มขึ้นในระดับน้อย สาเหตุเนื่องจากว่านักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่กล้าแสดงออกต่อการร่วมกิจกรรมทางภาษา นักเรียนมีความเขินอายต่อการใช้ภาษาอังกฤษกับการร่วมทำกิจกรรมทางภาษากับเพื่อน ๆ จึงส่งผลทำให้นักเรียนมีโอกาสที่จะฝึกใช้ภาษาเป้าหมายด้านทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้เพียงเล็กน้อย ดังที่ พะนอ สอนแก้ว (2541) ได้กล่าวว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกสูงจะมีระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษต่ำ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรฝึกฝนให้นักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกต่อการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น และควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาให้มีความน่าสนใจ สนุกสนาน กระตุ้นให้นักเรียนมีความต้องการที่จะร่วมกิจกรรมทางภาษา

1.5 นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองลดลง 5 คะแนน มีจำนวน 1 คน สาเหตุเนื่องจากว่า นักเรียนผู้นั้นไม่ชอบการแสดงออก ไม่มีความมั่นใจในการรายงานหรือนำเสนอผลงานของตนเองหน้าชั้นเรียน นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเอง นักเรียนจะปฏิเสธไม่ให้ความร่วมมือ จึงทำให้นักเรียนไม่เกิดความกระตือรือร้นและไม่สนุกสนานต่อการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ จึงเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างมาก ดังเช่น โบว์แมน และแมทธิว (Bowman; & Mathews. 1960) กล่าวว่าลักษณะบุคลิกภาพที่สำคัญสำหรับเด็กที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนคือการศึกษาที่มีความมั่นใจในตนเอง ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรฝึกให้นักเรียนได้มีความคุ้นเคยกับการออกมารายงานและนำเสนอผลงานให้มากขึ้น และให้เวลาในการเตรียมตัวแก่นักเรียนให้มากขึ้น ให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนจนนักเรียนมีความมั่นใจก่อนที่จะให้นักเรียนได้ออกมารายงานและนำเสนอผลงานของตนเอง

2. การประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนตั้งแต่แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-4 พบว่าโดยรวมแล้วนักเรียนมีแนวโน้มการใช้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดที่เพิ่มสูงขึ้น โดยในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 นั้นมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ อยู่ระหว่าง 1.33-1.43 ซึ่งหมายความว่าการทำงานปฏิบัติของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ของผลการทำงานปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ดี คืออยู่ระหว่าง 1.50-1.63 ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 พบว่าการทำงานปฏิบัติของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี มี

ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ที่เพิ่มสูงขึ้น คืออยู่ระหว่าง 1.50-1.70 และจากผลการประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 พบว่าการทำงานปฏิบัติของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี คือมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ อยู่ระหว่าง 1.60-1.88 ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากการงานปฏิบัติที่ได้ใช้ในงานวิจัยนี้ มีความน่าสนใจ มีความท้าทาย ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางภาษา อีกทั้งมุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีการฝึกใช้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดได้เป็นอย่างดี งานปฏิบัติที่ได้ใช้ในงานวิจัยนี้ได้แก่

- งานปฏิบัติการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information gap activity) โดยการให้นักเรียนทำกิจกรรมคู่ (A & B) เพื่อค้นหาตำแหน่งของสิ่งของที่แตกต่างกันภายในห้องเรียน ซึ่งนักเรียนได้มีการฝึกใช้ภาษาเป้าหมายจากการพูดซักถามโต้ตอบกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตนเองต้องการ อีกทั้งทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน มีความสนใจต่อการร่วมกิจกรรมได้อย่างมาก จึงส่งผลทำให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้อย่างเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เออร์ (Ur. 1998: 25) ได้กล่าวถึงการใช้กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลว่าเป็นการช่วยทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกกลวิธีในการสนทนา และเกิดการเรียนรู้ อีกทั้งกิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลยังสามารถช่วยสร้างแรงจูงใจ และกระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนภาษาโดยการใช้ภาษาสื่อสารกับผู้อื่น และงานวิจัยของ ซีเชคแดค (Cicekdag. 1995: 59-64) ได้ทำการวิจัยศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information gap task) โดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลของตนเองให้สมบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษา และมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น

- งานปฏิบัติการทำกิจกรรมค้นหาเพื่อน (Find your partner) เป็นการให้นักเรียนทำกิจกรรมค้นหาเพื่อนที่ชอบงานอดิเรกเหมือนกับตนเอง ซึ่งงานปฏิบัติชิ้นนี้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาเป้าหมายในการพูดสนทนาถามตอบกับเพื่อน ๆ เพื่อค้นหาชื่อของตนเอง เนื่องจากนักเรียนไม่ต้องการพบคู่ของตนเป็นคนสุดท้าย จึงเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความต้องการที่จะใช้ภาษาเป้าหมายและท้าทายให้นักเรียนมีความสนใจที่จะร่วมกิจกรรมได้มากยิ่งขึ้น ดังคำกล่าวที่ว่า กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาที่จัดนั้น ต้องเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะใช้ภาษา (Harmer. 1993)

- งานปฏิบัติการทำกิจกรรมกลุ่ม (Group Work) โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มกลุ่มละ 5-6 คน เพื่อเลือกรายการอาหารและเครื่องดื่มที่ต้องการรับประทานแล้วออกมารายงานและนำเสนอผลงานของตนเองหน้าชั้นเรียน ซึ่งผลจากการทำกิจกรรมนี้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาเป้าหมายจากการได้สนทนาถามตอบกับเพื่อน ๆ ภายในกลุ่มของตนและจากการได้ออกมาพูดรายงานและนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ดังที่ กุศยา แสงเดช (2548: 9) ได้กล่าวว่าการฝึกกิจกรรม

กลุ่มย่อยนั้นเป็นการฝึกภาษาที่ผู้เรียนเรียนรู้จากกันและกัน และฟินอกเชียโร และบรัมฟิต (Finocchiaro; & Brumfit. 1983: 138-141) ได้ย้าว่าควรฝึกให้นักเรียนได้พูดหรือเล่าเรื่องตลอดจน รายงานสถานการณ์ต่าง ๆ หน้าชั้นเรียน

- งานปฏิบัติการเล่นเกม (Game) คือการให้นักเรียนเล่นเกมทายสิ่งของว่า สิ่งของที่เป็นปริศนานั้นเป็นของใคร โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ฝ่าย คือ (A & B) แล้วให้แต่ละฝ่าย ผลัดกันทายสิ่งของที่เป็นปริศนานั้นว่าเป็นของใคร โดยนักเรียนจะได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาเป้าหมาย จากการที่นักเรียนได้ซักถามและตอบคำถามเพื่อค้นหาเจ้าของของสิ่งของที่เป็นปริศนาให้พบ นอกจากนั้นแล้วในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมผู้วิจัยพบว่างานปฏิบัติแบบการเล่นเกมนั้นสามารถช่วยจูงใจ และกระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมต่อการทำกิจกรรมได้เป็นอย่างมาก นักเรียนมีความชื่นชอบ มีความสนุกสนาน นักเรียนได้ให้ความร่วมมือต่อกิจกรรมเป็นอย่างดี ซึ่งส่งผลให้นักเรียนได้มีการฝึก ใช้ภาษาเป้าหมายทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า เกม ภาษาช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนจำนวนมากเกิดความสนุกสนาน สนใจ และเอาใจใส่ต่อการ เรียน และเกมภาษายังช่วยครูสร้างบริบทที่มีความหลากหลายทางภาษาและมีประโยชน์ต่อผู้เรียน (Wright; Betteridge; & Buckby. 1998) อีกทั้งงานวิจัยของ อนุภาพ ดลโสภณ (2540: 84) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมมีผลทำให้การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้านการพูดดีขึ้น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่างานปฏิบัติที่ได้รับการออกแบบล้นแต่มุ่งเน้นและส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการฝึกใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูด จึงส่งผลให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษได้เพิ่มสูงขึ้น

3. การทำการบันทึกหลังสอนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการ ฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่านักเรียนให้ความสนใจ ให้ความร่วมมือ มีความตั้งใจและเอาใจ ใส่ต่อการทำงานปฏิบัติต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนได้มอบหมาย นักเรียนได้มีการฝึกใช้ภาษาเป้าหมายด้านการ ฟัง-พูดภาษาอังกฤษจากการทำงานปฏิบัติที่หลากหลายและท้าทาย ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีความสนุกสนาน และมีความกระตือรือร้นต่อการร่วมกิจกรรมได้เป็นอย่างมาก จนสามารถทำงาน ปฏิบัติได้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงส่งผลทำให้พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ทักษะฟัง-พูดของนักเรียนได้เพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ันเป็นผลเนื่องมาจากเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองมีความ น่าสนใจและมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ประกอบกับนักเรียนมีความคุ้นเคย มีความรู้ และมี ประสบการณ์เกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้เรียนรู้มาบ้างแล้วจึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น อีกทั้ง เนื้อหาที่ใช้นั้นมีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าต่อการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษต่อเนื้อหาทั้งหมดที่ได้เรียนรู้เห็นว่าสามารถนำไปใช้สื่อสารได้ในสถานการณ์ชีวิต จริง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของมอร์โรว์ (Morrow. 1981: 59-66), แครชเชน และเทอเรล (Krashen;

& Terrel. 1983) ได้กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนภาษานั้นควรให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนได้สามารถนำภาษาไปใช้ได้จริง นอกจากนี้สาเหตุดังกล่าวแล้วนั้นการออกแบบงานปฏิบัติที่มีความหลากหลาย ทำท่าย และน่าสนใจทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน และกระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา อันส่งผลทำให้นักเรียนได้เกิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาได้อย่างดี

4. การทำการบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนโดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สามารถอธิบายได้ว่า

4.1 ส่วนที่ 1 ศัพท์และภาษาที่นักเรียนใช้ในขณะทำกิจกรรม ในด้านคำศัพท์พบว่า คำศัพท์ที่นักเรียนได้ใช้ไปในขณะทำกิจกรรมนั้นเป็นคำศัพท์ที่มีความสอดคล้องต่อเนื้อหาสาระของภาษาเป้าหมาย ด้านภาษาที่ใช้สื่อสารนั้นพบว่าภาษาที่นักเรียนได้ใช้สื่อสารไปในขณะทำกิจกรรมนั้นโดยส่วนใหญ่แล้วนักเรียนได้ใช้รูปแบบสำนวน โครงสร้างภาษาได้ถูกต้องตรงตามเนื้อหาสาระของภาษาเป้าหมาย แต่รูปแบบโครงสร้างของภาษาเป้าหมายที่นักเรียนได้ใช้ไปนั้นยังไม่มี ความถูกต้องตามรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษา ซึ่งต้องได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง ส่วนในด้านสิ่งที่นักเรียนต้องการทราบเพิ่มเติมนั้นพบว่านักเรียนต้องการทราบเกี่ยวกับความถูกต้องของรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมาย ทั้งนี้มีสาเหตุเนื่องมาจากก่อนที่ครูผู้สอนจะให้ให้นักเรียนได้ลงมือทำงานปฏิบัติครูผู้สอนได้มีการสอนทบทวนคำศัพท์ให้แก่ นักเรียนและการให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ คำศัพท์ได้แก่ การฝึกออกเสียงคำศัพท์ การทำแบบฝึกหัดจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพ การเล่นเกมคำศัพท์ จึงทำให้นักเรียนได้มีการทบทวนคำศัพท์ที่ได้เคยเรียนมาบ้างแล้ว นอกจากนั้นแล้วนักเรียนยังได้มีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์และโครงสร้างของภาษาเป้าหมายจากสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ และจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ จึงทำให้คำศัพท์และรูปแบบโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ในการทำงานปฏิบัติมีความถูกต้อง ตรงตามเนื้อหาสาระของภาษาเป้าหมาย แต่ว่ารูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายนั้นยังพบว่า มีสิ่งที่เป็นปัญหาซึ่งต้องได้รับการแก้ไข จึงทำให้นักเรียนมีความต้องการทราบรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายที่ถูกต้อง

4.2 ส่วนที่ 2 ศัพท์และภาษาที่นักเรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ในด้านคำศัพท์พบว่านักเรียนได้เรียนรู้เพิ่มเติมจากการรายงานผลการใช้ภาษาของเพื่อน ๆ กลุ่มอื่น ๆ ด้านภาษาที่ใช้สื่อสารนั้นพบว่าภาษาที่ใช้สื่อสารเป็นรูปแบบโครงสร้างภาษาที่มีความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมาย และด้านสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมพบว่านักเรียนได้มีการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดเพิ่มมากขึ้น และได้เรียนรู้รูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาที่ถูกต้อง สาเหตุเนื่องจากว่า จากการที่นักเรียนได้ออกมารายงานผลการใช้ภาษาของตนเองนั้น ทำให้นักเรียนได้เห็นความแตกต่างของการใช้คำศัพท์และโครงสร้างของไวยากรณ์ภาษาที่แตกต่างไปจากของ

ตนเอง จึงทำให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาได้เพิ่มมากขึ้น สำหรับภาษาที่ใช้สื่อสารนั้นพบว่าเป็นรูปแบบโครงสร้างภาษาที่มีความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมาย สาเหตุเนื่องจากว่าในชั้นหลังปฏิบัติงานนักเรียนได้ทำการวิเคราะห์หาที่ผิดที่ถูกต้องของรูปแบบโครงสร้างภาษาที่ได้ใช้ไป เมื่อพบแล้วนักเรียนจะทำการแก้ไขรูปแบบโครงสร้างภาษานั้นให้ถูกต้อง โดยนักเรียนได้ศึกษาจากการที่ครูผู้สอนได้สอนเพิ่มในสิ่งที่เป็นปัญหาและจากการที่นักเรียนได้ศึกษาจากใบความรู้เกี่ยวกับรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาที่ครูผู้สอนได้จัดเตรียมไว้ให้ จึงส่งผลทำให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้เพิ่มมากขึ้น อีกทั้งได้เรียนรู้รูปแบบโครงสร้างของไวยากรณ์ภาษาที่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ

1.1 การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัตินั้นจะได้รับการออกแบบให้มีความท้าทาย น่าสนใจ และมีความหลากหลาย จึงอาจทำให้นักเรียนเกิดความไม่เข้าใจหรือสับสนเกี่ยวกับวิธีการทำงานปฏิบัติ ครูผู้สอนควรชี้แจงและอธิบายพร้อมทั้งสาธิตวิธีการทำงานปฏิบัติให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อนก่อนที่จะให้นักเรียนลงมือทำงานปฏิบัติ

1.2 การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติเพื่อให้ได้ผลดีต่อการพัฒนาความสามารถ การเรียนรู้ภาษาของนักเรียนนั้นขึ้นอยู่กับกรอบงานปฏิบัติของครูผู้สอนเป็นสำคัญ การออกแบบงานปฏิบัติจึงควรคำนึงถึงในด้านความน่าสนใจ ความทันสมัยต่อเหตุการณ์ ความเหมาะสมกับวัย และควรคำนึงถึงในเรื่องของความสามารถทางการเรียนภาษาที่แตกต่างกันของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางการเรียนภาษาที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน ดังนั้นในการออกแบบงานปฏิบัติจึงควรคำนึงถึงความสามารถทางการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนที่จะมีโอกาสในการเรียนรู้ภาษาอย่างทัดเทียมกัน

1.3 การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติควรได้รับการออกแบบที่เป็นลักษณะของกิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่ม ไม่ควรเป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติเดี่ยว เนื่องจากงานปฏิบัติที่เป็นลักษณะของกิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่มนั้นสามารถช่วยทำให้นักเรียนได้มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาโต้ตอบกับผู้อื่น ซึ่งจะช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านทักษะฟัง-พูดได้เป็นอย่างดี

1.4 การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติควรให้ความสำคัญในเรื่องของเวลาที่เพียงพอเพื่อให้นักเรียนได้ทำงานปฏิบัติเสร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ถ้าให้เวลามากเกินไปจะทำให้ นักเรียนทำงานปฏิบัติอย่างไม่มีประสิทธิภาพหรืออึด และถ้าให้เวลาน้อยเกินไปจะทำให้ นักเรียนเร่ง

รีบที่จะทำงานปฏิบัติให้เสร็จจนทำให้นักเรียนไม่สามารถเรียนรู้ภาษาจากการทำงานปฏิบัติได้ดีเท่าที่ควร

1.5 การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติควรให้ความสำคัญในเรื่องของห้องเรียนที่มีพื้นที่พอเหมาะสำหรับการทำกิจกรรมเพื่อที่นักเรียนจะได้สามารถแสดงออกต่อการเรียนรู้ภาษาภายในห้องเรียนได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยศึกษาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้เทคนิควิธีอื่น เช่น การใช้เกม การแสดงบทบาทสมมติ การใช้กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษกับนักเรียนในระดับต่าง ๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น, ตอนปลาย, หรือระดับอุดมศึกษา

2.3 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น การอ่าน การเขียน โครงสร้างไวยากรณ์

2.4 ควรมีการใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งงานปฏิบัติใช้ในการพัฒนาหรือสร้างนวัตกรรมเกี่ยวกับชิ้นงานทางภาษาของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*.
กรุงเทพฯ ฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- (2545). *เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544: คู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ ฯ: ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒนาไทย. (2548). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพาลาร์กซ์ เขตธนบุรี*. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ ฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กุกยา แสงเดช. (2548). *ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ ฯ: แม็ค.
- กุกมา ไชคบำรุง. (2530). *ประสิทธิภาพของการเสริมการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลักชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมุ่งงานปฏิบัติ*. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์การสอน). กรุงเทพฯ ฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2528). *แบบแผนการทดลองและสถิติ*. กรุงเทพฯ ฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ช่อทิพ แสงดารา. (2536). *ผลการสอนแบบการจัดกิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ทินกร พึ่งโพธิ์. (2545). *ยุทธวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเขียนแบบเน้นงานปฏิบัติ*. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. (ภาษาอังกฤษ). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- พนอ สอนแก้ว. (2541). *การศึกษารูปแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษและพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ ฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2540). *มูลสารการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดาวัลย์ อารัมพร. (2547). *การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. ปริญญาโท ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัชรพงศ์ โกมุทธธรรมวิบูลย์; และคณะ. (2546). *แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. กรุงเทพฯ: ธีรวัชรการพิมพ์.
- วิชัย ดีพร้อม. (2538). *การพัฒนากิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อใช้ในวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 1*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ศรินทิพย์ รักษาสัตย์ และสัมฤทธิ์ คลังภูเขียว. (2545). *การบูรณาการการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. ขอนแก่น: ภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.). 2551.
- สมถวิล ธนโสภณ; และคณะ. (2544). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมปอง บุญสมศรี. (2541). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยการใช้กิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติกับการสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- สมยศ เม่นแย้ม. (2543). *ครูไทยสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.
- สุคนทิพย์ วัฒนามาระ. (2539). *ผลการใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนนายเรืออากาศ ชั้นปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุภัทรา ราชายนต์. (2551). *ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุวิมล ต่อกอวิชาติตระกูล. (2543). *การทดลองวิธีการสอนแบบ Task-Based ต่อการปรับตัวทางการเรียนและทัศนคติของนักศึกษาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเทคโนโลยีเพื่อการเกษตร*. ปริญญาโท ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิตย์. (2528). *เทคโนโลยีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาครุศาสตร์ เทคโนโลยี. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อนุภาพ ดลโสภณ. (2540). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้เกมและการสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). *การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อิสรา สาระงาม. (2529). *การสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Abidin, M. J. B. Z. (1997, December). A Task-Based Approach to Project Work. *The English Teacher. An International Journal*. 2(2): 12-19.
- Allen, E. D.; & Valette R. M. (1977). *Classroom Techniques: Foreign Languages and English as a Second Language*. New York: Harcourt Brace Jovanovich, Inc.
- Anderson, N. (2004, 29-31 January). *From Egg Crate to Omelet: Prioritizing Teacher Development by Making Teaching Public*. Paper Presented at The 24th Thailand TESOL International Conference. Thailand: Khonkaen.
- Angelo, T.A.; & Cross, K.P. (1993). *Classroom Assessment Techniques; A Handbook for College Teachers*. 2nd ed. San Francisco: Jossey-Bass.
- Bowman, G.; & Mathews, L. (1960). *Personality of Childrens*. London: Longman.
- Breen, M. (1976). Contemporary paradigms in syllabus design: (Part 1&2). *Language Teaching*. 20(2), (3): 81-92, 157-174.
- (1987). *Learner contributions to task design: General English Syllabus Design*. Oxford: Pergamon Press.
- Candlin, C. (1987). *Language Learning Task*. London: Cambridge University Press.

- Cicekdog, M.A. (1995). *Information gap activities*. In *Dialogue Language Instruction*: (59-64).
- David, A. C. (1971, May). Some Effects of Different Classroom Conditions Upon Interpersonal Relationships, Personal Adjustment and Achievement for College Freshmen. *Dissertation Abstracts International*. 31(1): 5789-A.
- Davies, P.; & Pearse, E. (2000). *Success in English teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Diaz-Maggioli; & Gabriel H. (2003, April). *English Teaching Forum*. P.2-10.
- Doughty, C.; & Pica, T. (1986, June). Information Gap Tasks: Do They Facilitate Second Language Acquisition?. *TESOL Quarterly*. 20(20): 305-325.
- Ellis, R. (1984). Communicative Strategies and the Evaluation of Communicative Performance. *ELT Journal*. 38(1): 39-44.
- (2003). *Task-based Language Learning and teaching*. New York: Oxford University Press.
- Finocchiaro, M.; & Christopher B. (1983). *The Functional-National Approach: From Theory to Practice*. New York: Oxford University Press.
- Fotos, S.; & Ellis, R. (1991, winter). Communicating about Grammar; A Task-Based Approach. *TESOL Quarterly*. 25(4): 605-629.
- Gardner, R. C.; & Lambert, W. E. (1972). *Attitudes and Motivation Second Language Learning*. Rowley: Newbury House.
- Ghadessy, M. (1998, January). Word Lists and Materials Preparation: A New Approach, *English Teachings Forum*. 17(1): 24-27.
- Harmer, J. (1993). *The practice of English Language Teaching*. Hongkong: Longman.
- Harris, D. P. (1969). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw-Hill.
- Heaton, J. B. (1990). *Classroom testing*. London: Longman.
- Jacobs, H. L. (1981). *Testing ESL Composition*. Rowley, MA: Newbury House.
- Kim, Y. (2008, June). The Role of Task-Induced Involvement and Learner Proficiency in L2 Vocabulary Acquisition. *Language Learning. A Journal of Research in Language Studies*. 58(2): 285-325.
- Krashen, S.D.; & Terrell, D. (1983). *The Natural Approach*. London: The Alemany Press.

- Lado, R. (1961). *Language Testing*. London: Longmans, Green and Co., Ltd.
- Long, M. H.; & Crookes, G. (1992, Spring). Three Approaches to Task-Based Syllabus Design. *TESOL Quarterly*. 26(1): 27-47.
- Long, H. M. (1989). Three Approaches to Task-based Syllabus Design. *In TESOL Quarterly*. 26(1): 27-56.
- Morrow, K. (1981). *Principles of Communicative Methodology in Communication in the Classroom: Applications and Methods for Communicative Approach*. London: Longman.
- Murphy, J. (2003). Task-Based Learning; The Interaction between Tasks and Learners. *In ELT Journal*. 57(4): 352-360.
- Paulston, C. B.; et al. (1976). *Teaching English as a Second Language*. London: Longman.
- Nunan, D. (1989). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. New York: Cambridge University Press.
- (2004). *Task-based Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Phinit – Akson. (1976). *Modern Language Testing: testing English as a second language*. Bangkok: Thammasat University.
- Pica; et al. (1993). *Choosing and using communicative tasks for second language research instruction*. *In Task-based learning in a second language*. Clevedon, Avon: Multilingual Matters. P. 9-33.
- Richards, J.; et al. (1986). *Language Dictionary of Applied Linguistics*. London: Longman.
- Rivers, W. M. (1972). *Teaching Foreign-Languages Skills*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Rost, M. (1991). *Listening in Action: Activities for Developing Listening in Language Teaching*. London: Prentice Hall.
- Rubin, D. (1990). *Teaching Elementary Language Arts*. New Jersey: Prentice Hall.
- Scott, R. (1981). *Speaking. Communication in the Classroom*. ed. by Keith Johnson and Keith Morrow Essex: Longman Group Ltd.

- Skehan, P. (1998). *A cognitive to Language Learning*. Oxford: Oxford University Press.
- Slavin, R. E. (1995). *Cooperative Learning Theory Research and Practice*. 2nd ed.
New Jersey: Prentice – Hall.
- Tavakoli P.; & Foster P. (2008, June). Task Design and Second Language Performance:
The Effect of Narrative Type on Learner Output. *Language Learning. A Journal of
Research in Language Studies*. 58(2): 439-473.
- Taylor, B. P. (1983, March). Teaching ESL: Incorporating. *TESOL Quarterly*. 17(1): 69-83.
- Toth P. D. (2008, June). Teacher-and-Learner-Led Discourse in Task-Based Grammar
Instruction: Providing Procedural Assistance for L2 Morphosyntactic Development.
Language Learning. A Journal of Research in Language Studies. 58(2): 237-283.
- Ur, P. (1998). *A Course in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Willis, Jane. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Edinburgh: Longman.
- Willis, J.; & Willis, D. (1996). *Challenge and Change in Language Teaching*.
Oxford: The Bath Press.
- (2001). Task-based language learning. *The Cambridge Guide to Teaching
English to Speakers of Other Languages*. Cambridge: Cambridge University
Press.
- Wright, A.; Betteridge, D.; & Buckby, Michel. (1998). *Game for Language Learning*.
11th ed. Longman: Cambridge University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูด
- เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- เกณฑ์การประเมินงานปฏิบัติ
- แบบประเมินงานปฏิบัติ

1.3 นักเรียนเล่นเกมจับคู่รูปภาพอาหารและเครื่องดื่มกับคำศัพท์ให้ถูกต้อง โดยครูนำรูปภาพอาหารและเครื่องดื่มติดบนกระดานดำจำนวน 10 ภาพ แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ฝ่าย A และ B แล้วแข่งขันกันจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพให้ถูกต้อง โดยแต่ละฝ่ายส่งตัวแทนจำนวน 10 คนยื่นเข้าแถวเรียงคิวแล้วนำคำศัพท์ไปติดตรงรูปภาพให้ถูกต้องฝ่ายใดเสร็จก่อนฝ่ายนั้นเป็นผู้ชนะ

2. ชั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task)

2.1 ชั้นค้นคว้า

2.1.1 นักเรียนทำงานเป็นคู่ค้นคว้าและจดบันทึกคำศัพท์ รูปแบบสำนวนโครงสร้างภาษาเกี่ยวกับการพูดสนทนาถาม-ตอบอาหารและเครื่องดื่มจาก picture dictionary สื่อการเรียนรู้ และจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ

2.1.2 ครูเดินดูการทำงานและคอยช่วยเหลือนักเรียน

2.2 ชั้นปฏิบัติ

2.2.1 นักเรียนทำงานกลุ่มๆ ละ 5-6 คน ครูแจกงานปฏิบัติ (Task1) รูปภาพ ชื่อ และราคาของอาหารและเครื่องดื่มต่าง ๆ

2.2.2 ให้นักเรียนเลือกอาหารและเครื่องดื่มที่ต้องการรับประทานในงานเลี้ยงวันเกิดสำหรับเพื่อน 10 คน ภายในงบประมาณ 1,600 บาท

2.2.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มรายงานให้เพื่อนฟังว่าเลือกอาหารและเครื่องดื่มใดบ้างโดยส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้นเรียน

2.3 ชั้นรายงานผลเพื่อการวิเคราะห์ภาษา

2.3.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มจดบันทึกภาษาที่นักเรียนใช้ในกิจกรรมในข้อ 2.2.2 และ 2.2.3 ลงในแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ส่วนที่ 1 แล้วออกมารายงานผลหน้าชั้นเรียน

3. ชั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task)

3.1 ชั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis)

3.1.1 ครูสอนเพิ่มเติมในด้านโครงสร้างทางภาษาและในสิ่งที่พบว่าเป็นปัญหา

3.1.2 ครูแจกใบความรู้ที่ 1 เพื่อให้นักเรียนศึกษา แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์ด้านโครงสร้างทางภาษาโดยช่วยกันหาที่ผิดที่ถูกต้องและแก้ไขรูปแบบโครงสร้างทางภาษานั้นให้ถูกต้องและบันทึกลงในแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ส่วนที่ 2

3.2 ชั้นฝึกใช้ภาษา

3.2.1 นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 (Exercise 1) นักเรียนฟังเทปบทสนทนาเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่ต้องการรับประทาน แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องรายการอาหารที่แต่ละบุคคลต้องการรับประทาน

3.2.2 ให้นักเรียนเขียนรายการอาหารและเครื่องดื่มที่ตนต้องการรับประทาน แล้วออกมาพูด
รายงานหน้าชั้นเรียนให้เพื่อน ๆ ฟัง

5. สื่อการเรียนรู้

5.1 บัตรภาพ

5.2 บัตรคำศัพท์

5.3 บัตรภาพคำศัพท์

5.4 cassette tape

6. การวัดและประเมินผล

6.1 สังเกตจากความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม

6.2 ตรวจสอบผลงานการทำแบบฝึกหัด

7. กิจกรรมเสนอแนะ

บันทึกหลังสอน

1. สิ่งที่เป็นไปตามแผนการสอน

---

2. สิ่งที่ไม่เป็นไปตามแผนการสอนและปัญหา/อุปสรรค

---

3. แนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเรณู รินยุทธ)

Task 1

ให้นักเรียนเลือกอาหารและเครื่องดื่มข้างล่างนี้เพื่อเลี้ยงฉลองเพื่อนจำนวน 10 คน ในงานวันเกิดของนักเรียน โดยนักเรียนมีเงิน 1,600 บาทเท่านั้น แล้วเขียนรายการอาหารและเครื่องดื่มที่นักเรียนต้องการรับประทานลงในกรอบสี่เหลี่ยมข้างล่างที่เตรียมไว้ให้

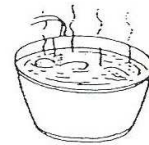
40 ฿

fried rice

60 ฿

spaghetti

35 ฿

soup

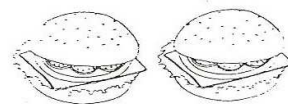
50 ฿

sandwiches

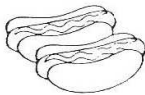
50 ฿

chocolate

70 ฿

hamburgers

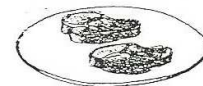
70 ฿

hot dogs

65 ฿

Coke

150 ฿

steak

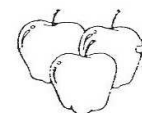
100 ฿

fish

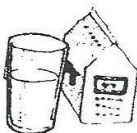
80 ฿

juice

50 ฿

apples

80 ฿

milk

50 ฿

ice-cream

30 ฿

candies

15 ฿

lollipops

100 ฿

salad

50 ฿

noodles

60 B

donuts

120 B

cookies

50 B

water

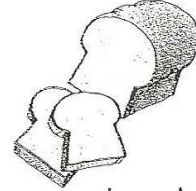
45 B

Pepsi

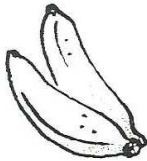
70 B

chicken

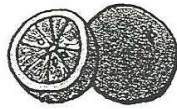
50 B

bread

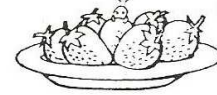
18 B

bananas

35 B

oranges

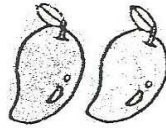
75 B

strawberries

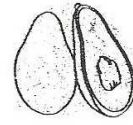
65 B

cherries

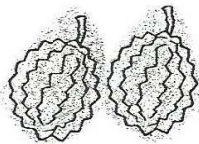
40 B

mangoes

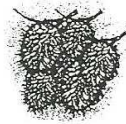
30 B

papayas

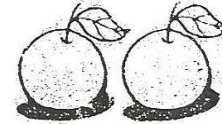
120 B

durians

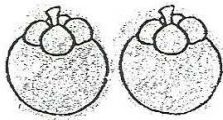
35 B

rambutans

35 B

guavas

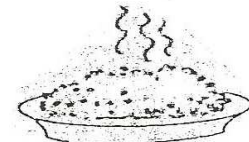
55 B

mangosteens

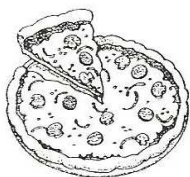
250 B

cake

20 B

rice

180 B

pizza

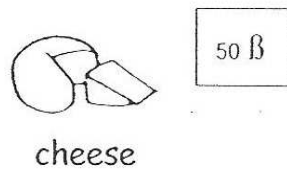
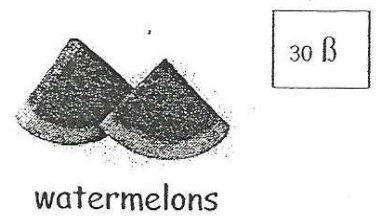
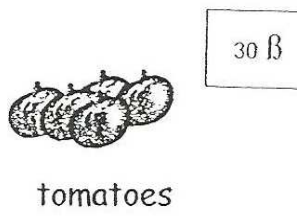
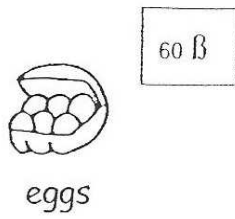
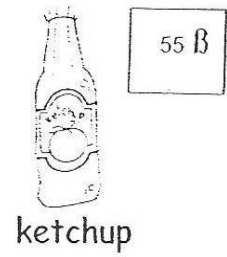
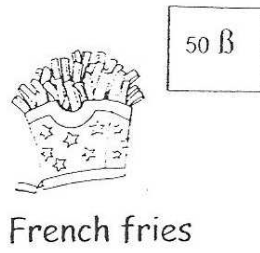
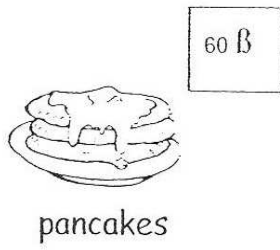
50 B

jam

25 B

pineapple

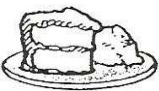

Food		Drink	
1. _____	11. _____		
2. _____	12. _____		
3. _____	13. _____		
4. _____	14. _____		
5. _____	15. _____		
6. _____	16. _____		
7. _____	17. _____		
8. _____	18. _____		
9. _____	19. _____		
10. _____	20. _____		

แบบฝึก

Exercise 1

Directions : Listen to the tape and write a check / in the correct food items.

ให้นักเรียนฟังเทปแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องรายการอาหารและเครื่องดื่มที่นักเรียน
ได้ยิน

					
1. 					
2. 					
3. 					
4. 					
5. 					

Taken from: Rivers Susan. (1995). Let's go Grammar and Listening Activity Book 1.

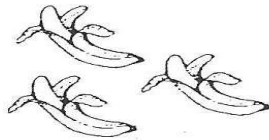
Hongkong: Oxford University Press. P. 69.

ใบความรู้ที่ 1

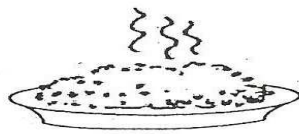
Some

Some ใช้หน้าคำนามนับได้พหูพจน์ (มีจำนวนมากกว่าหนึ่ง) หรือนามนับไม่ได้ (เป็นผง เมล็ด ของเหลว ฯลฯ) some ใช้กับประโยคบอกเล่า

ตัวอย่าง

some bananas

some rice

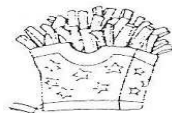

some milk

สำนวนที่ใช้เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่เราต้องการรับประทาน

สำนวน I want some (อาหาร/เครื่องดื่ม).

ตัวอย่าง

I want some French fries.

I want some cookies.

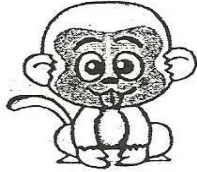
I want some apples.

แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)

วิชา ภาษาอังกฤษ (อ 13101) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วันที่ .....

ครูผู้สอน ..... ชื่อ .....

ให้นักเรียนบันทึกสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรมลงในแบบฟอร์มข้างล่างนี้
ส่วนที่ 1 ศัพท์และสำนวนภาษาที่นักเรียนใช้ในขณะทำกิจกรรม

- คำศัพท์ : 1. _____ 6. _____
2. _____ 7. _____
3. _____ 8. _____
4. _____ 9. _____
5. _____ 10. _____

ภาษาที่ใช้สื่อสาร (เขียน/พูด)

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

สิ่งที่นักเรียนต้องการทราบเพิ่มเติม

_____

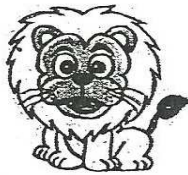
_____

_____

ส่วนที่ 2 ศัพท์และภาษาที่นักเรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

- คำศัพท์ : 1. _____ 6. _____
2. _____ 7. _____
3. _____ 8. _____
4. _____ 9. _____
5. _____ 10. _____

ภาษาที่ใช้สื่อสาร (เขียน/พูด)

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

สิ่งที่นักเรียนเรียนรู้จากกิจกรรมนี้

_____

_____

_____

แบบทดสอบ Pre-test และ Post-test
วัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
วิชา ภาษาอังกฤษ อ 13101

Listening Test

Part I

Item : 1

Directions : Listen to the tape and then choose the correct choice.

1. Where is the sock?

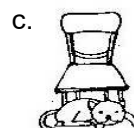
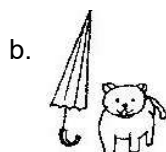
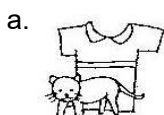

- a. It is on the chair.
- b. It is under the bed.
- c. It is next to the desk.

Item : 2

Directions : Listen carefully and then choose the best choice.

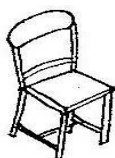
2. Where is the cat?

Item : 3-4

Directions : Listen to the tape and then choose the best choice that you hear.

3. A : Where is the chair?

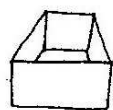

B : The chair is _____ the table.

- a. in
- b. on
- c. under

4. A : Where is the box?

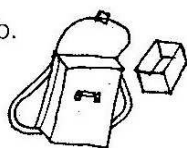

B : The box is _____ .

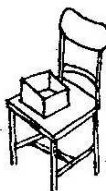
a.

b.

c.

Item :

Directions : Listen to the conversation and then choose the best choice.

5. What is May's hobby?

- a. Playing football
- b. Swimming
- c. Collecting stamps

6. What is Kate's hobby?

- a. Collecting stamps
- b. Drawing pictures
- c. Making cookies

7. What is Ann's hobby?

- a. Collecting stamps
- b. Drawing pictures
- c. Fishing

Item : 8**Directions : Listen carefully and then choose the best choice.**

8. A : I'm hungry.
B : What do you want?
A : I want _____.
- a. noodle
  - b. hamburger
  - c. ice-cream

Item : 9**Directions : Listen carefully and then choose the best choice.**

9. A : I'm thirsty.
B : What do you want?
A : I want _____ .
- a. juice
  - b. milk
  - c. water

Item : 10-11**Directions : Listen to the conversation carefully and then choose the best choice.**

10. What does the boy have?
- a. spaghetti
  - b. doughnut
  - c. pizza
11. What does the girl have?
- a. banana
  - b. doughnut
  - c. cake

Item : 12**Directions : Listen carefully and then choose the correct choice that you hear.**

12. What does Kate find?
- a. Andy's watch.
  - b. Tony's pencil.
  - c. Tommy's ball.

Item : 13**Directions : Listen carefully and then choose the correct choice that you hear.**

13. Whose purse is it?
- a. It is Jimmy's purse.
  - b. It is Penny's purse.
  - c. It is Sara's purse.

Item : 14**Directions : Listen carefully and then choose the correct choice that you hear.**

14. Whose umbrella is it?

- a. It is Syndy's umbrella.
- b. It is the teacher's umbrella.
- c. It is a student's umbrella.

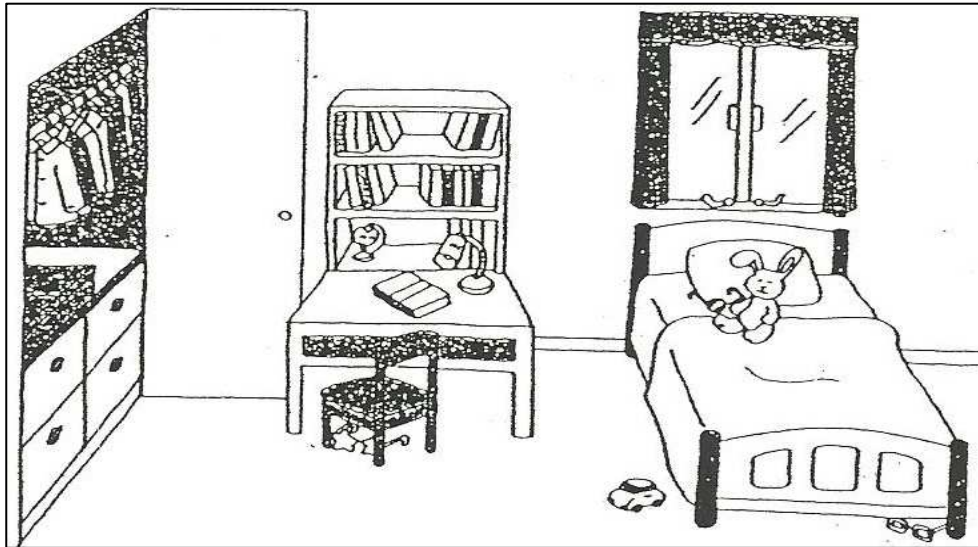
Item : 15**Directions : Listen carefully and then choose the correct choice that you hear.**

15. What are the boy and the girl talking about?
- a. Jim likes cooking.
  - b. Tom's computer.
  - c. The doll is on the bed.

Speaking Test

Part II

Directions : Look at the picture below and then describe about the picture. (10 marks)

Adapted From: Potter, John. (2007). **Gogo Loves English Writing Book 3**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช. P. 24.

Part III.

Directions : Look at the picture below then make a conversation about the picture. (5 marks)

Adapted From: ฟรีมรส มาริประสิทธิ์ และอาจัน มาริประสิทธิ์. (2548). **Modernkids Workbook 3**. กรุงเทพฯ: บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด. P. 20.

Listening Test

Tape script (Item 1)

A : Where's my white sock?

B : I don't know. Is it behind the door?

A : No, it isn't. Where is it?

B : Look! It's on the chair.

(Taken from : Gogo Loves English 3.)

Tape script (Item 2)

A : Where's the cat?

B : It's under the chair.

(Taken from : English Land Student Book 3.)

Tape script (Item 3-4)

The stereo's in the box.

And the box is on the chair.

The chair's on the table.

And the table's over there.

The table's on the puzzle.

And the puzzle's on the floor.

(Taken from : English Land Student Book 3.)

Tape script (Item 5-7)

1. Pan likes collecting stamps.

2. May likes swimming.

3. Jung likes drawing pictures

4. Kate likes making cookies.

(Taken from : Express English 3.)

Tape script (Item 8)

A : I'm hungry.

B : What do you want?

A: I want ice-cream.

(Taken from : Let's Go Student Book 1.)

Tape script (Item 9)

A : I'm thirsty.

B : What do you want?

A: I want juice.

(Taken from : Let's Go Student Book 1.)

Tape script (Item 10-11)

Shopkeeper : What are you going to have for lunch?

The boy : Spaghetti and a banana.

The girl : I'm going to have fried riced and a chocolate doughnut.

(Taken from : Express English 3.)

Tape script (Item 12)

Kate : Whose watch is that?

Scott : I don' t know.

Kate : Is it Jenny's watch?

Lisa : No, her watch is blue.

Lisa : Is it John's watch?

Scott : No, his watch is green.

Kate : Whose watch is it?

Scott : I know! It's Andy's watch.

(Taken from : Let's go Student Book 2.)

Tape script (Item 13)

Boy : Look! There's a purse under the bench.

Girl : It's a red purse. Whose purse is it?

Boy : I don't know. Let's take it to the teacher.

Teacher : Look at this students. Whose purse is this?

Student : That is Penny's purse.

(Taken from : Express English 3.)

Tape script (Item 14)

Student 1 : Whose umbrella is this?

Student 2 : It isn't my umbrella.

Student 3 : Is this your umbrella, Kate?

Kate : No, it isn't. It's the teacher's umbrella.

(Taken from : Express English 3.)

Tape script (Item 15)

The boy : Whose computer is this?

The girl : It is Tim and Tom's computer.

(Taken from : Express English 3.)

เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

รายการ	ระดับคะแนน
ความคล่อง	<p>3 พูดได้คล่องแคล่ว ต่อเนื่อง ไม่ติดขัด มีความมั่นใจในการพูด</p> <p>2 พูดได้คล่องแคล่ว ต่อเนื่อง ติดขัดและมั่นใจในการพูดอยู่ในระดับปานกลาง</p> <p>1 พูดได้ไม่คล่องแคล่ว ไม่ต่อเนื่อง ไม่ติดขัด ไม่มีความมั่นใจในการพูด</p>
รูปแบบ โครงสร้างภาษา	<p>3 คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยคถูกต้อง มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนด</p> <p>2 คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยคถูกต้อง และมีความสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนดเป็นส่วนใหญ่</p> <p>1 คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยคไม่ถูกต้อง ไม่มีความสอดคล้องและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนด</p>
เนื้อหา	<p>3 มีความชัดเจน ตรงประเด็น และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด</p> <p>2 มีความชัดเจน ตรงประเด็น และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดเป็นส่วนใหญ่</p> <p>1 ไม่มีความชัดเจน ไม่ตรงประเด็น และไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด</p>
การออกเสียง	<p>3 ออกเสียงได้ถูกต้องและชัดเจน</p> <p>2 ออกเสียงค่อนข้างถูกต้องและชัดเจน</p> <p>1 ออกเสียงไม่ถูกต้องและไม่ชัดเจน</p>

เกณฑ์การประเมินงานปฏิบัติ

รายการ	คะแนน	ระดับ ความสามารถ	เกณฑ์
เนื้อหา	2	ดี	เนื้อหา มีความชัดเจน ตรงประเด็น และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด
	1	พอใช้	เนื้อหา มีความชัดเจน ตรงประเด็น และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด เป็นส่วนน้อย
	0	ปรับปรุง	เนื้อหา ไม่มีความชัดเจน ไม่ตรงประเด็น และไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด
การเรียบเรียง	2	ดี	เรียบเรียงเนื้อหา ได้อย่างมีระบบ มีใจความสำคัญชัดเจน และเนื้อหา มีความต่อเนื่องสมเหตุสมผล
	1	พอใช้	เรียบเรียงเนื้อหา ได้อย่างมีระบบ มีใจความสำคัญชัดเจน และเนื้อหา มีความต่อเนื่องสมเหตุสมผลเป็นส่วนน้อย
	0	ปรับปรุง	เรียบเรียงเนื้อหา ไม่มีระบบ มีใจความสำคัญไม่ชัดเจน และเนื้อหา ไม่มีความต่อเนื่องสมเหตุสมผล
การใช้ภาษา	2	ดี	สนใจและตั้งใจฟังผู้พูด ฟังแล้วเข้าใจต่อเนื้อหา พูดได้คล่องแคล่ว ต่อเนื่อง ไม่ติดขัด มีความมั่นใจในการพูด ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน ใช้คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยคถูกต้อง มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด
	1	พอใช้	ค่อนข้างสนใจและตั้งใจฟังผู้พูด ฟังแล้วเข้าใจต่อเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่ พูดได้ค่อนข้างคล่องแคล่วต่อเนื่องและติดขัด ค่อนข้างมีความมั่นใจในการพูด ออกเสียงค่อนข้างถูกต้องชัดเจน ใช้คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยค ถูกต้องและมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดเป็นส่วนใหญ่
	0	ปรับปรุง	ไม่สนใจและไม่ตั้งใจฟังผู้พูด ฟังแล้วไม่เข้าใจต่อเนื้อหา พูดได้ไม่คล่องแคล่ว ไม่ต่อเนื่อง ติดขัด ไม่มีความมั่นใจในการพูด ออกเสียงไม่ถูกต้องชัดเจน ใช้คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยคไม่ถูกต้อง และไม่มี ความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด
การจัดรูปแบบ ของงาน ปฏิบัติ	2	ดี	รูปแบบมีความเหมาะสม สวยงาม และมีภาพประกอบ
	1	พอใช้	รูปแบบมีความเหมาะสม สวยงาม และมีภาพประกอบเป็นส่วนใหญ่
	0	ปรับปรุง	รูปแบบไม่มีความเหมาะสม ไม่สวยงาม และไม่มีภาพประกอบ
การนำเสนอ ผลงาน	2	ดี	รูปแบบวิธีการนำเสนอ น่าสนใจ และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ฟัง
	1	พอใช้	รูปแบบวิธีการนำเสนอ น่าสนใจ และมีปฏิสัมพันธ์ต่อผู้ฟังค่อนข้างดี
	0	ปรับปรุง	รูปแบบวิธีการนำเสนอ ไม่น่าสนใจ และไม่มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ฟัง

ภาคผนวก ข

- แสดงผลการหาค่า $E1/E2$ ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
- ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัด
ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูด

ตาราง แสดงผลของการหาค่า E1/E2 (การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้)

นักเรียน	ค่า E1 คะแนนการทำแบบฝึกหัดหลังการเรียน จำนวน 4 แผน (40 คะแนน)	ค่า E2 คะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียน (30 คะแนน)
1	34	22
2	35	23
3	38	26
4	36	24
5	35	23
6	33	22
7	40	30
8	40	28
9	39	27
10	37	26
11	35	26
12	36	28
13	34	26
14	35	23
15	38	27
16	38	23
17	35	28
18	37	25
19	39	28
20	36	24
รวม	730 E1 = 91.25	509 E2 = 84.83

ตาราง แสดงค่าความยากง่าย(p) ค่าอำนาจจำแนก(r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูด จำนวน 15 ข้อ

ข้อ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.38	0.25
2	0.55	0.40
3	0.35	0.50
4	0.78	0.35
5	0.65	0.30
6	0.78	0.35
7	0.63	0.65
8	0.70	0.40
9	0.73	0.45
10	0.55	0.60
11	0.75	0.30
12	0.48	0.45
13	0.68	0.45
14	0.50	0.60
15	0.65	0.60

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวเรณู รื่นยุทธ
วันเดือนปีเกิด	วันจันทร์ที่ 29 มกราคม 2522
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	93/487 การเคหะธนบุรี ถนนพระรามที่ 2 แขวงสามตำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร 10150
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู รับเงินเดือนอันดับ คศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนบางปะอิน “ราชานุเคราะห์ 1” จังหวัด พระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2544	ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) จาก สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2546	ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู จาก สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2553	ศศ.ม. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ